DISSERTATIO ACADEMICA

SISTENS

OBSERVATIONES DE

ANO INFANTUM IMPERFORATO,

QUAM,

PRÆSIDE

VIRO CLARISSIMO

GUALTHERO VAN DOEVEREN,

MED. DOCT. ET IN ACAD. LUGD. BAT. PROFESS. ORDIN. SERENISS. PRINCIPIS ARAUS. ET NASSAV. ARCHIATRO, COLLEG. CHIR. LEIDENS. PRÆSIDE CET.

Publico committit examini

ADRIANUS VAN PAPENDORP,
AMSTELÆDAMENSIS.

AUCTOR.

Ad diem XX. *Junii* CIↃIↃCCLXXXI.

In AUDITORIO MEDICO *Hora Decima.*

LUGDUNI BATAVORUM,
APUD THEODORUM HAAK ET SOC.
MDCCLXXXI.

NECNON

ANDREÆ BONN,

MED. DOCT. ANATOMES ET CHIRURGIÆ IN ATHENÆO ILLUSTRI AMSTELÆDAMENSI PROFESSORI, PRÆCEPTORI OPTIMO MERITISSIMO.

Hos juveniles qualescunque labores

D. D. D.

AUCTOR.

PRÆFATIO.

Innumeris morborum mortisque caussis dum ab ipso nativitatis momento Infantes sunt obnoxii, quas inter non minima habenda sunt talia vitia, quæ organicam corporis structuram spectant, sæpeque faciunt, ut paucorum dierum spatio vitam vix vel non protrahere queant; haud raro Aperturarum naturalium Defectus ocius serius mortem provocant, nec infimum certe locum merentur Ani occlusiones. *Natura enim, ut residua a concoctione, aliaque corpori nocitura, expelleret, huic usui cloacam destinavit intestina crassa, maxime Rectum: cujus porta si extus non pateat fœces accumulentur necesse est, quæ magis magisque congestæ, non possunt non effectus exserere maxime nocivos, ita ut brevi passione iliaca, colica, convulsionibus, quin & intestinorum disruptione aut gangræna excitatis, ipsam mortem provocent. Vitium hoc quum satis frequens sit, sæpeque recens natis fatale, non inutile mihi visum est diligentius in huncce morbum inquirere, ut forsan unus aut alter servari posset, si mihi unquam tales ægri occurrant, qui cæterum forte fato cedere debuisset.*

Huncce scopum quo melius ferire possem, Clarissimus in Athenæo Amstelædamensi Anatomes Chirurgiæ & Artis obstetriciæ Professor A. Bonn, *Præceptor meus & Fautor æstimatissimus (cui dignas pro innumeris beneficiis rependere grates non mei ingenii aut facultatis esse ingenue fateor) pro sua erga me benevolentia, mihi concessit publici juris facere nonnullas de Ano Imperforato Observationes, partim, dum ejusdem Clar. Viri dissectiones Anatomicas primo studiorum meorum triennio frequentarem, a me visas, partim ab ipso mecum communicatas, & quorum præparata conspexi, quas, præmisso dicti*

morbi ejusque variarum ſpecierum conſpectu, brevi deſcriptione tradere, & coronidis loco addere mihi animus eſt.

Sic nata, quam publice propono, Diſſertatio hæc Academica, exercitii & futuræ utilitatis cauſſa a me conſcripta: nauſeoſum forſan nonnullis erit plagiarium; ſed dum non inani ſpeculationi, verum factis & obſervationibus, cognitio & curatio atrociſſimi hujus morbi ſuperſtruenda ſit, iſtud vitium (ſi tale dicendum) plane erat inevitabile. Ipſas autem Auctorum Obſervationes non tantum citandas, verum in breve compendium redactas inſerendas eſſe, ita ut ſæpe verba Obſervatorum genuina retinuerim, neceſſarium duxi. Cæterum, ut omnia candide & ſincere, ſepoſitis præjudiciis, dijudicare, & quæ errata deprehenderit ea amanter notare, corrigere & meliora ſuggerere velit, hosque tyrocinii mei fructus, huncce immaturum fœtum, ita excipere, ut ſuis curis fotus, nutritus atque emendatus, in utilem generi humano alumnum excreſcat, B. L. etiam atque etiam rogo.

Aſt hominum forem ingratiſſimus, niſi Clar. Præceptori & Præſidi G. VAN DOEVEREN *ſummas haberem referremque publice grates, pro ſumma benevolentia, qua nunquam non mihi in promovendis ſtudiis prodeſſe voluit, neque hosce qualescunque labores perluſtrari, ſuisque conſiliis adjuvare detrectavit, neque etiam publicæ diſputationis actui Præſidium denegavit, ut tanto ſub tegmine tutus, Opponentium tela ſecurus excipere poſſem:*

Hæc mihi ſemper erunt imis infixa medullis,
Perpetuusque animæ debitor hujus ero.

DISSERTATIO ACADEMICA
OBSERVATIONES SISTENS
DE
ANO INFANTUM IMPERFORATO.

---

§. I.

Introductio.

Plurimæ, quæ de Ano Imperforato exſtant obſervationes, docent quidem, frequentiſſime huncce morbum fatalem exitum ſortitum fuiſſe, ita ut non poſſimus non peſſima quæque prædicere, ubi talis caſus occurrit; non tamen omnes infantes, quibus inferior hæcce porta occluſa eſt, intereunt, ſed e contrario ſatis magna exſtat obſervationum copia, quibus infantes ſanatos ſupervixiſſe traditur. Quare minime hocce malum negligendum eſſe videtur, verum potius, dum frequentiſſime ta-

les

les Atretici nascuntur, omni opera & studio in id incumbendum est, ut, quantum fieri possit, serventur, & mortis faucibus extrahantur miseri tenelli. Idcirco non inutile futurum censui, si magnum illarum observationum numerum, labore re vera non exiguo, colligerem, spe fore ut comtemplatio variorum modorum, quibus hoc vitium occurrere solet, variorum etiam, quæ vel a Natura vel ab Arte ad servandos tales misellos in usum vocata sunt moliminum, aliquam possent curandi methodo lucem afferre.

§. II.

De variis, quæ apud Auctores Atresiæ ani occurrunt Speciebus.

Ante omnia itaque necesse est, ut ingens Observationum farrago, & variabile hocce morbi genus, in certas quasdam dividatur Species: sed hoc opus hic labor est: minime enim in hisce lusibus sibi constat Natura, sed semper aliqua subest major minorve varietas, qua fit, ut non facile ad determinatum specierum numerum hæ observationes reducantur, unde etiam tanta apud Auctores in determinatione variarum hujus morbi specierum occurrit diversitas.

Ex Veteribus Paulus Aegineta de hoc vitio agens unicam tantum memorat speciem, ubi scilicet Anus membrana obstructus est, hancque, si fieri potest, digitis disrumpere suadet, sin minus, acie scalpelli exscindere (*a*).

nas

(*a*) Vid. *L.* 6. *cap.* 81.

FABRICIUS AB AQUAPENDENTE (*b*) binas statuit species, 1am. ubi foraminis vestigium apparet, 2am. ubi nullum conspicitur ani vestigium.

D. H. VOLGNADI in scolio ad suam de Ano Imperforato observationem, quæ exstat in Ephem. Nat. Cur. (*c*), quæque etiam recusa est apud MANGETUM (*d*), tres occlusorum podicum potissimum dari species ex Practicorum observatione & quotidiana experientia comprobari dicit; videlicet angustiam sive conniventiam intestini recti; ani clausuram per membranam; & coalitum, propter quem patientes proprie Atretæ sive Imperforati dicuntur: quam divisionem etiam assumsit D. M. GURISCHIUS (*e*).

Tres etiam hujus morbi species enumerat J. G. SCHERER (*f*): 1a. est ubi intestinum rectum non canalem, sed solidum cartilagineum cylindrum repræsentat: 2a. ubi extremitas recti, quæ sphincter cutaneus est, perfecte clausa reperitur: 3a. ubi intestinum rectum quidem canali & foramine penes anum gaudet, sed tam angusto, ut vix stilus exploratorius introduci possit. Quibus subjungit, interdum quoque intestinum rectum apud pueros neonatos in vesicam urinariam, & apud puellas in vaginam, terminari.

Ad quatuor differentes species Ani imperforati vitium reduxisse videtur doct. C. J. OEHME (*g*) 1°. ubi intestinum contractum fœces tan-

(*b*) *Oper. Chirurg. cap.* 88.

(*c*) *Dec.* 1. *anno* 1. *obs.* 11.

(*d*) In *Bibl. Chir. tom.* 2 *pag.* 499.

(*e*) In *Tract. de Chylo humano cap.* 9. §. 30. *& seq.*

(*f*) In Diss. *de morbis intestini Recti*, quam præside C. C. SIEBOLD *Wirceburgi anno* 1772. defendit.

(*g*) Diss. *de morb. Chir. Infant.* §. 14.

tantummodo guttatim quasi emittit: 2°. ubi intestinum plane videtur occlusum; quod iterum varia ratione fieri potest, α) per membranam tenuem orificio recti appositam; β) per membranam altiore loco in intestino hærentem; γ) per membranam crassiorem ano obductam, ita ut nullum ani vestigium appareat: 3°. ubi recti apertura alibi invenitur, in pene, scilicet, umbilico, vesica urinaria, vagina &c.: 4°. ubi rectum cœco fine ad os sacrum terminatur, & quasi nodo constrictum est.

Doct. PETIT (*h*), nisi me omnia fallant, sex memorat modos, quibus Anus imperforatus observatur. Dicit enim, 1°. nasci infantes sine apertura ani, & absque ullo illius aperturæ indicio; 2°. alios nasci, in quibus locus aperturæ cognosci potest, nulla tamen apertura adest; alios 3°. in quibus stilus ad majorem vel minorem altitudinem, ut duarum, trium vel quatuor linearum, & altius etiam, intromitti potest, ita ut anus externus rite conformatus videatur, sed vitium conformationis intus lateat; 4°. alios se vidisse ait, in quibus anus in vesica erat apertus; 5°. aliis apertus idem erat in vulva; 6°. aliis denique absque apertura tumorem formabat herniæ adinstar. Similem etiam hujus morbi distinctionem habet Expert. G. DE LA FAYE (*h**), nisi quod 6am. speciem non habeat, & ordine parum differat.

Doct. AUBRAI in optimo de Ano imperforato tractatu, qui invenitur in Diario Medico Gallico (*i*), quintuplici modo impediri meco-

(*h*) In *Mem. de l' Ac. R. de Chir. tom.* 1. *pag. m.* 377. *ed. in* 4.
(*h**) *Princ. de Chir. part* 5. *pag.* 449.
(*i*) *Journal de Medecine ann.* 1769. *M. de Septembr.*

meconii excretionem ſtatuit: 1°. ubi ani apertura prætenſa quadam membrana occluditur, quæ vel in limbo ani, vel altius in ipſo inteſtino, hærere poteſt: 2°. ubi cutis ſupra ani aperturam prolongata eam obtegit: 3°. ubi ani apertura adeſt quidem, ſed adeo anguſta, ut fœces non niſi guttatim vel filamentorum adinſtar excernantur: 4°. ubi inteſtini recti extremum aperitur in veſicam, aut in vaginam, aut os ſacrum penetrat: 5°. ubi inteſtinum rectum vel totum, vel ex parte, deficit.

P. S. Giering ani Atreſiam ſextuplici varietate occurriſſe & occurrere poſſe dixit: 1°. ubi apertura ani adeſt, ſed tam exigua, ut ſtilum mediocrem tantum admittat, non vero fœcibus exitum permittat: 2°. ubi anus clauſus eſt per ſimplicem membranam, vel cutim continuam orificio recti inteſtini obductam, veſtigium vero ani adeſt prominentia elliptica, utrimque glabra facta per fœces exitum molientes, colore rubello vel livido nigro: 3°. ubi anus perforatus rugas ordinarias monſtrat, ſed ſphincter connatus portam publicam imperviam facit: 4°. ubi nullum adeſt ani veſtigium, quod inæqualitate, colore peregrino aut prominentia ſe proderet: ſphincter enim ejusdem connatus eſt cum cute ſupertenſa, aſt mollitie cedit digito fortius prementi: 5°. ubi præter circumſtantias mox recenſitas ipſi parietes inteſtini coaliti ſunt, nec prementi digito ullo modo cedunt: 6°. ubi adſunt mox recenſita, ſed præterea adeſt mala pudendorum conformatio, ita ut anus vel in veſicam hiet in ſexu maſculino, vel in vaginam in ſexu fœminino, vel hæc omnia plane monſtroſa ſint (*k*).

§. III.

(*k*) Vid. *Selećt. Med. Francofurt. tom.* 4. *p.* 131.

§. III.

Divisionem nostram in novem Species complectens.

Quando singulas, quæ apud varios memoratos Auctores aliosque memorantur Ani coarctati vel occlusi species consideramus, sponte patebit, illos inter nullum fuisse, qui distincte satis omnes in sua recensione memoraverit. Utile itaque duxi, eas, quæ videntur mihi hactenus occurrisse species, suis denominationibus distinxisse, & ad sequentem reduxisse ordinem: ut mihi sit

I^{a}. Ani nimia Coarctatio.

II^{a}. Anus externe conspicuus cum Atresia interna.

III^{a}. Ani Atresia membranacea.

IV^{a}. Ani Atresia cutanea.

V^{a}. Ani Atresia Vesicalis.

VI^{a}. Ani Atresia Vaginalis.

VII^{a}. Ani Atresia ob clausum Intestinum Rectum.

VIII^{a}. Ani Atresia ob Coli Intestini clausuram.

IX^{a}. Ani soliti Atresia cum Ano succenturiato.

§. IV.

De Ani nimia Coarctatione.

I^{a}. Mihi species itaque continet exempla Infantum, quibus ani apertura adest quidem, sed adeo angusta, ut fœces aut omnino non, aut non satis magna copia, excerni possint; unde ex fœcum accumu-

la-

latione fatum imminet, nisi Ars succurrat & tollat obstaculum, sive id fiat sola dilatatione, ut SCULTETUS fecit, qui puerum, cui anus adeo angustus erat, ut vix aciculæ communis cuspidem admitteret, immissa turunda ex radice Gentianæ præparata sanavit (*l*), aut, uti J. F. HENCKELIUS, qui infantem, cui recti exitus nimium erat constrictus, quam ut fœces transmittere posset, sanavit, dilatando ope specilli & cereolæ orificium (*m*); sive adhibeatur scalpellum, ut WIERUS fecit, qui infantem, cui ani loco vestigium erat exiguæ fissuræ, liquori transmittendo tantum idoneæ, sectione sanavit (*n*). Nec inutiliter in multis casibus uterque modus, & dilatatio & scalpellum, poterit adhiberi, ut fecit ROONHUSIUS, qui (*o*) notabile exemplum habet infantis puellæ, quatuor menses natæ, cui foramen quidem in ano aderat, sed adeo angustum, ut mater semper fœces manibus multo labore exprimere cogeretur: tandem ani foramen ita claudebatur, ut nullas amplius fœces transmittere valeret, unde venter tumidus, dolores vehementes cum febre & anxietatibus interitum minabantur: sed ano primum scalpelli ope inciso, forfice postea ulterius dilatato, factum est, ut ingens copia excrementorum excerneretur, venter detumesceret, reliqua symptomata mitigarentur, & infans sanitati restitutus sit.

§. V.

(*l*) Vid. *Armament. Chir. obs.* 77. *pag.* 323.

(*m*) Vid. *Neue Medic. und Chir. anmerk. vol.* 1. *pag.* 11.

(*n*) Vid. *Observ. medic. lib.* 1. *operum pag.* 944.

(*o*) In *Append. libri* 2 *observ. n.* 1.

§. V.

De Ano externe conſpicuo cum Atreſia interna.

IIa. Species mihi eſt, ubi Ani externa apertura rite eſt conformata, ſed obſtaculum, quod fœcum excretionem impedit, altius ſedem habet. Ominoſum ſemper hocce vitium eſt: variat tamen pro varietate obſtaculi periculum, nec poteſt absque operatione auferri, nec parvum hic in mora periculum, quum ſæpe nimis ſero inſtitutam operationem mors ſecuta ſit, quam, ſi tempeſtive fuiſſet peracta, evaſiſſent ægroti: doct. enim PETIT infantem, cui ani externa apertura rite erat conformata, ſed immiſſus ſtilus ad pollicis longitudinem, non ultra, penetrabat, diſſecta pharyngotomi ope membrana tenui, quæ obſtabat, ſervavit (*p*). COURTIAL narrat, ſe vocatum fuiſſe ad infantem neonatum, qui excrementa alvina non per anum, ſed vomitu per os ejiciebat; anus rite erat conformatus, ſed immiſſus ſtilus ultra altitudinem digiti transverſi non penetrabat, obſtante corpore denſo membranaceo: immiſit ano cannulam plumbeam & juxta eam ſcalpellum, cujus ope obſtaculum diſſciſſum eſt & infans ſanatus (*q*). Sed non adeo felici eſſe licuit infanti, de quo narrat LEDELIUS (*r*): huic puellæ ani externa apertura rite erat conſtituta, ſed immiſſus digitus reſiſtentem membranam offendebat: diſſecta eſt hæc membrana, ſed, proh dolor! nimis ſero, nihil enim meconii

(*p*) Vid. *Memoir. de l'Acad. R. de Chir. tom.* 1. *pag.* 385.
(*q*) Vid. *Obſerv. anatom. ſur les os, ſuite obſ.* 5. *pag.* 74.
(*r*) In *Ephem. Nat. Cur. dec.* 3. *anno* 2. *obs.* 5.

conii exiit, etiamsi omne obstaculum sublatum esse arguebant clysmata, quorum, per anum injectorum, materies per vomitum rejecta est, septimo enim a partu die demum instituta est operatio: huic similem casum memorat BURGIUS (*s*), ani externa apertura aderat, sed, quum per quatriduum nihil exiisset meconii, immissa digiti minimi articulatio resistentem membranam offendere potuit, dissecta est hæc membrana & meconium exiit, infans tamen non supervixit.

Quum vero ani apertura in hisce infantibus satis angusta sit, nec digitum simul cum instrumentis admittat, in tenebris semper peragitur operatio, & periculosæ plenum opus aleæ est obstantem membranam, non ipsum intestinum, perforare, uti contigit in exemplo, quod descripsit BONAFOS (*t*): huic infanti anus externus rite conformatus erat, sed immissus digitus resistentem membranam offendebat: sexto demum die operatio peracta est, sed nihil exiit nisi paullum sanguinis, & infans obiit: dissectione anatomica apparuit, membranam satis tenacem, quæ obstaculum hic efformabat, minime fuisse dissectam, sed in lateribus intestini deviasse instrumentum: unde in talibus casibus scalpello præferrem acum triquetram, quam proposuit PETIT, dum hujus ope, immissa prius cannula, locus incidendus melius determinari potest.

Non raro etiam evenit, ut operatio negligatur ob parentum intempestivam misericordiam, qui scalpellum horrent, tot, quæ anum im-

(*s*) In *Misc. Nat. Cur. dec.* 3. *anno* 6. *obs.* 58.
(*t*) *Journal de Medec. tom.* 7. *pag.* 360.

imperforatum insequuntur, miserias non computantes, ut in nostro Casu, quem primo loco descripsi, contigit. Plures ita exstant casus, in quibus operatio, si instituta fuisset, forsan aliquod auxilium attulisset: sic J. R. SALTZMANNUS (*u*) de puero memorat, cui podex rite formatus apparebat, sed intestinum intus erat occlusum, qui absque instituta operatione octavo die periit: J. POSTHIUS etiam bina refert exempla infantum, ob ani imperforationem exstinctorum, in quibus ani externa apertura aderat, sed intestinum intus occlusum (*u**).

Nonnunquam obstaculi talis est indoles, ut felicem operationi successum neget, qualem observationem habet C. TRIOEN (*v*) de puella, cui anus externe rite formatus erat, sed immissus stilus renitens offendebat claustrum: infans tertio a nativitate die obiit: aperto cadavere & dissecto ano, in eo ad pollicis transversi longitudinem, superius sese sistens remora, ad decem lineas circiter excurrens, visa est, quæ indolem membranæ plane corneæ adepta erat. Simile quid locum habuit in Casu secundo loco a nobis describendo, quum, licet hic etiam cum vicinis coalitum & confusum esset, membrana tendinosæ tenacitatis intestinum clauderetur. In talibus casibus, etiamsi rite instituatur operatio, non facile speratum effectum sortitur, dum obstaculum, etiamsi pertundatur, raro tamen dein sufficientem aperturam relinquit, ut in infante, quem vidit ENGERRAN (*w*); qui quatuor dies natus omnia rejiciebat vomitu, nec meconium excer-

(*u*) *Obs. pag.* 20.
(*u**) Vid. TH. BONETI *Sepulchr Anat. tom.* 2. *pag.* 202.
(*v*) *Obs. pag.* 60.
(*w*) Vid. *Mem. de l'Acad. R. de Chir. tom.* 1. *p.* 387.

cernebat, etiamsi ani externa apertura rite conformata esset: immissus stilus corpus durum offendebat, quod acu triquetra pertusum est, unde factum, ut insignis fœcum copia sit evacuata: infans tamen post mensem demum ex fœcum accumulatione interiit, & dissecto cadavere apparuit, recti extremo annexum fuisse nodum umbilico adulti hominis similem.

§. VI.

De Ani Atresia membranacea.

III[a]. Species est ubi Ani aperturæ prætensa est Membrana quædam. Plures, quibus tale vitium adfuit, sanati sunt, & forsan omnes, quibus hoc modo anus occlusus est, servari possent, dummodo prudenter & tempestive tale obstaculum auferretur. Digitis obstaculum disrumpere suadet PAULUS AEGINETA (*x*): sed melius est ferro id facere, quam ungui virulento ignaræ mulierculæ negotium committere, nisi forte pellicula obstruens adeo tenuis sit, ut Chirurgus digito membranam disrumpere, ac foramen parare non difficulter valeat, uti FABRICIUS AB AQUAPENDENTE monuit. In hisce casibus acui triquetræ præferrem scalpellum, quo vel tota membrana auferri potest, vel sectione cruciata ita dividi, ut optimum formetur foramen. Curam infantis, cui anus pellicula obductus erat, hoc modo peractam tradit idem FABRICIUS AB AQUAPENDENTE (*y*). De pluribus similibus casibus narrat JOB. VAN MEEKEREN (*z*). Memorat etiam SAVI-

(*x*) *L.* 6. *Cap.* 81.
(*y*) *Operat. Chir. cap.* 88.
(*z*) *Obs. Med. Chir. Cap.* 24.

VIARD (*a*), ſibi allatum eſſe infantem, in quo ani aperturæ ſu-pertenſa erat membrana, per quam meconium pellucebat: diſſecuit ſcalpello hanc membranam & infantem ſanavit. M. F. ALIX (*b*) narrat, ſe puerum, qui tertio poſt nativitatem die alvum nondum depoſuerat, propter membranam tenuem ani aperturæ prætenſam, & retentorum excrementorum preſſioni cedentem, hujus ſectione cruciali, ſanitati reſtituiſſe. Similiter A. BENIVENIUS (*c*) narrat de puero, in quo membrana quædam orificio ani apponebatur, qua præciſa ſanatus eſt. M. DONATUS quoque de puella ſcripſit, cui inteſtinum circa finem membrana erat obductum: ſecta fuit, curata & vixit (*d*). Similis Obſervatio SAS. A LOEWENHEIM exſtat apud MANGETUM (*e*): puero ſcilicet per membranam pellucebat meconium, qua inciſa ſanatus eſt. Huc etiam referendus videtur caſus, quem habet. CÆLIUS RHODIGINUS (*f*), narrat enim de puero absque ano nato, qui diſſecta parte obducta ſanatus eſt.

Non tamen ſemper adeo tenuis hæc membrana eſt: puerum enim, cui anus obductus erat membrana prædura, in qua nullum fere indicium vel veſtigium, præter maculam nonnihil lividam, apparebat, facta ſexto die operatione ſanatum memorat FABRICIUS HILDANUS (*g*).

Quor-

(*a*) *Obſ. Chir.* 3.
(*b*) In *Obſerv. Chir. faſc.* 2. *obſ.* 2.
(*c*) *De abditis nonnull. morb. & ſanat. cauſſ. cap.* 50.
(*d*) *Hiſt. mirab. med. lib.* 6. *cap.* 3.
(*e*) In *Bibl. Chir. tom.* 2. *pag.* 500.
(*f*) *Lection. antiq. lib.* 4. *cap.* 9.
(*g*) *Obſerv. Chir. cent.* 1. *obſ.* 73.

Quorſum etiam referendus videtur notabilis G. T. DURRII obſervatio, quæ exſtat in Ephem. Nat. Cur. (*h*): in puero ſcilicet ani externa apertura erat clauſa, ſed ab ipſius loco linea quædam procedebat ad radicem penis, ubi in ejus extremitate foramen aderat, piſum magnitudine æquans, per quod aliquantum meconii & flatus emiſerat: via per lanceolam reſerata eſt & infans ſanatus.

Nec ſemper etiam adeo felici ſucceſſu ſtipatur hæc operatio, inprimis ſi nimis ſero inſtituatur: qualem caſum habet P. A. BOEHMER (*i*), in quo exitus ani mediante membrana erat occluſus: acu triquetra aperiebatur tertio a partu die, infans tamen paullo poſt interiit, in cujus cadavere meconium in cavo abdominis inventum eſt. Exſtat etiam obſervatio C. KOLICHEN apud BARTHOLINUM (*k*) de infante, cui anus per membranam erat occluſus, qua inciſa meconii magna copia exiit, infans tamen mortuus eſt. Huc etiam RUYSCHII ſpectat obſervatio, qua loco ani inveniebatur parvus, teres, membranoſus ſacculus, craſſitie calami ſcriptorii ſcroto adhærens, meconio plenus, qui ruptus eſt ſua ſponte, & meconium exiit, infans tamen paullo poſt fatis ceſſit (*l*).

Aliquando operatio plane neglecta eſt, unde factum, ut infantes interierint, qui forſan faciliime ſervari potuiſſent: ſic GUILLEMEAU (*m*) narrat de puella, cui anus per membranam occluſus erat, quam dis-

(*h*) *Dec.* 2. *anno* 7. *obſ.* 62.
(*i*) *Obſerv. anat. rar. faſc.* 2. *obſ.* 7, *pag.* 7.
(*k*) In *Actis Hafnienſ. vol.* 1. *pag.* 167.
(*l*) Vid. *Adverſ anat. dec.* 2. *pag.* 43.
(*m*) *De Educat. infant. cap.* 40.

discindere voluit Chirurgus, sed parentes operationem differri voluerunt, unde infans octavo post nativitatem die mortuus est: similiter J. F. BAUERUS (*n*) memorat, infantem tertio die mortuum esse ex ano imperforato, in cujus cadavere inventa est membrana spuria, plus minus densa, quæ in limbo ani sedem suam habebat.

§. VII.

De Ani Atresia cutanea.

IV^am^. Speciem constituo, ubi apertura ani plane deest, ita ut Cutis, quae naturaliter ibi in recti intestini tunicas continuatur, supra foramen ani continuata sit, & vel leve vel nullum ejus relinquat vestigium. Crassities hujus obstaculi nunc magis nunc minus notabilis est, prout vel sola cutis ani foramen occludit vel simul tela cellulosa, aut caro musculosa intestini recti aperturae praetenditur. Prognosis in hac specie valde ominosa est: eo magis, quum facile alius quidam Naturæ lusus subesse possit, ut scilicet rectum vel plane deficiat, vel degeneratum sit, aut incongruo loco apertum. Minime tamen desperandum de operationis successu, quum sæpe ea sperato effectu stipata fuerit: nec nimis quoque scrupulose institui debet, quum aliquando obstaculum admodum sit crassum, ita ut lanceola ad insignem satis profunditatem adacta fausto eventu meconii excretionem procuret, uti in casu, quem J. G. HOYERUS inseruit Ephem. Nat. Cur. (*o*). Puero anus erat

(*n*) In *Actis Phys. med. tom.* 4. *obs.* 147.
(*o*) *Cent.* 6. *obs.* 69.

erat imperforatus, carne musculosa prorsus coalitus: immissa lanceola apparuit, musculosa carne ad longitudinem articuli pollicis anum fuisse obsitum, paullo profundius continuavit sectionem, qua factum, ut foeces tandem prodierint, & infans sanatus sit. P. S. GIERING (*p*) memorabilem quoque ejusmodi casum descripsit: puellulus robustus per biduum nullas fœces excreverat, propinato frustra Syrupo Cichor. c. Rheo tandem anum examinavit obstetrix & clausum invenit: ani loco erat rubedo quædam plana, circularis, argentei magnitudine, cum media papillula alba, carnea, seminis milii forma, eminente versus os coccygis, eo loco ubi alias rectum perfossum esse solet: Chirurgus lanceolam intrusit ad profunditatem, quam exhibent articulus secundus & tertius digiti minimi, quo facto flatus prorumpebant; foecibus nondum effluentibus, linea incisionis longior facta est pergendo versus os sacrum, dein irritato ope digiti intestino meconium exiit, & infans intra octiduum sanatus est: remansit tamen anus angustior, qui præterlapso semestri spatio molestias creavit, & digitis ad justam amplitudinem dilatatus est. Narrat etiam SAVIARD, sibi allatum fuisse infantem, cui nullum aderat ani vestigium, lanceolam ad profunditatem trium transversorum digitorum adegit, effluxit meconium & infans sanatus est (*q*). Simili successu stipatam operationem memorat STADTLENDER (*r*): puero scilicet anus per octo dies clausus fuerat, ita ut nullum vestigium, ubi sectio commode fieri posset, appa-

re-

(*p*) In *Select. med. Francofurt. tom.* 4. *pag.* 126.
(*q*) Vid. *Observ. Chirurg.* 3.
(*r*) In *Ephem. Nat. Cur. dec.* I. *anno* 3. *obs.* 2.

reret, Chirurgus primo parvam incisionem scalpello fecit, mox spiritus & nonnihil fœtidi humoris exiit, foramine forsice magis dilatato ingens copia excrementorum fœtidissimorum partitis vicibus egesta est, & infans sanatus. S. SCHULTZIUS orificium ani in puero vidit carne & cute obductum, facta sectione cruciali magna copia excrementorum exiit, foramini impositus est canaliculus argenteus & infans fuit sanatus (*s*). Sic etiam LA GREE (*t*) memorat Infantem, cui nullum erat ani vestigium; sexto die operatio instituta fuit, qua factum ut magna copia meconii exierit, & intra octiduum infans fuerit sanatus. Quorsum etiam tertia ROONHUSII (*u*) observatio spectat, qui ad puerum vocatus, cui anus plane deerat, lanceolæ ope fecit aperturam, per quam statim ultra sex uncias meconii exierunt, & infans sanatus est.

Tres similes casus habet PETIT (*v*), non tamen tam felici successu coronatos, licet meconium fuerit evacuatum: in puero enim, cui nullum erat ani vestigium operationem instituit, tertio a nativitate die, qua meconium evacuabatur, infans tamen postridie convulsionibus periit. Idem etiam narrat de infante, cui nullum erat ani vestigium, scalpello facta est incisio, & plaga digito dilatata est, sed non detectum est intestinum, post tres horas loco plagæ erat tumor mollis nigricans, quo inciso meconium exiit, puer tamen post sep-

(*s*) In *Ephem. Nat. Cur. dec.* 1. *anno* 3. *obs.* 2.
(*t*) *Journal de Medec. vol.* 12. *pag.* 157.
(*u*) In *Append. lib.* 2. *observ.* 3.
(*v*) *Memoir. de l'Acad. R. de Chir. tom.* 1. *pag.* 377.

ſeptem dies obiit: aperto cadavere apparuit, poſteriorem recti partem fuiſſe inciſam, dum in tota parte inteſtini ſphinctere tecta nullum foraminis veſtigium aderat. Idem tertium adhuc caſum infantis absque ullo ani veſtigio nati memorat, in quo primo operatio per lanceolam tentata eſt, ſed fruſtra, dein intruſa eſt acus triquetra cannulata, quo factum, ut foeces exierint, infans tamen poſtridie mortuus eſt. Similem etiam caſum memorat SALTZMANNUS (*w*), pueri ſcilicet, qui ob anum imperforatum octavo a nativitate die erat mortuus: diſſecto cadavere apparuit, inteſtinum rectum meconio diſtentum prope podicem eſſe occluſum, ita ut ne veſtigium quidem tranſitus appareret: ſi in hoc caſu operatio fuiſſet inſtituta, probabiliter fœces ſecutæ fuiſſent, & infans forte ſanatus. Inteſtinum Rectum cœco exitu in cute finem faciens vidit Clar. VERNA (*x*).

Aliquando quoddam ani indicium remanet, idque ſæpe tuberculum eſt vel levis quædam eminentia: ſic B. GULLMANNUS (*y*) curationem tradidit pueri, cui anus occluſus erat per craſſam concretionem carnoſam: huic primo applicatum eſt cauterium potentiale, dein ope lanceolæ ulterior perforatio peracta eſt, & infans ſanatus. Forte huc etiam pertinet obſervatio G. F. FRANCI DE FRANKENAU, quæ exſtat in Miſcellan. Nat. Cur. (*z*): hic loco ani vidit leve quoddam tuberculum verrucæ adinſtar, tuberculi locus ſcalpello perforatus eſt, ſed

(*w*) *Obſerv. pag.* 62.
(*x*) Vid. *Lett. all Illuſt.* S DE HALLER apud H. A. WRISBERGIUM in *Commentat. Soc. R. ſcient. Gotting. tom.* 1. *pag.* 9.
(*y*) In *Actis Phyſ. Med. tom.* 5. *obſ.* 39.
(*z*) *Dec.* 3. *anno* 1. *obſ.* 123.

fed fruftra, dum nihil meconii exiit, & infans mortuus eft. A. BENIVENIUS etiam (*a*) de puero memorat, cui caro quædam loco ani altius excreverat, adeo ut inteftini exitus percipi nullo modo poffet, & infans intra paucos dies ad plures abierit (*b*): fed dum anatomica disfectio hifce obfervationibus adjuncta non eft, determinare haud licet num re vera huc pertineant hæ obfervationes, num alius Naturæ lufus intus latuerit.

Aliquando etiam evenit, ut ani locus per foveam vel rimulam quandam indicetur, uti obfervavit E. J. LUPIN, qui vidit infantem ano claufo laborantem, & vomitu ftercora ejicientem quinto poft nativitatem die: in regione ani parva tantum erat fovea, perinæum erat valde rubrum & turgens, facta incifione infans fanatus eft (*c*). Similis fere D. LUDOVICI obfervatio exftat (*d*): erat fcilicet in puero intima ani coalefcentia, Chirurgus loco rimulæ, non tam oculo quam conjectura perceptæ, lanceolam intrufit, ad profunditatem articuli digiti minimi, fed nihil exiit meconii: poft elapfas tres horas denuo lanceolam intrufit ad profunditatem duorum articulorum digiti auricularis, tandem meconium exiit & infans fanatus eft.

Si hafce obfervationes attente confideremus, apparet, fæpius optimo cum fucceffu operationem inftitutam fuiffe, nec adeo defperandum effe de fanatione talium infantum, dummodo tempeftive tentetur perfora-

(*a*) *De abditis nonnull. morb. & fanat. cauff. cap.* 30.

(*b*) Similem quoad externam formam Ani Atrefiam obfervaffe fummum Anatomicum B. S. ALBINUM, fplendidum illud noftræ Academiæ olim decus, patet ex delineatione, quæ cum aliis in Bibliotheca publica hujus Academiæ fervatur.

(*c*) Vid. *Hift. Morb. diff. pag.* 25.

(*d*) In *Ephem. Nat. Cur. dec.* 1. *anno* 3. *obf.* 257.

foratio, antequam inteſtina ob ſummam diſtenſionem inflammata, gangræna correpta, vel disrupta ſunt, unde ſæpe evenit, ut optime peractam operationem mors brevi ſequatur.

§. VIII.

De Ani Atreſia Veſicali.

V^a^. Species continet illos caſus, ubi Recti inteſtini extremum non in ano apertum eſt, ſed in Veſica urinaria, exiguo plerumque foramine, deſinit. Ominoſum hocce vitium eſt, quod tantum non in omnibus ad interitum fatale fuit, & in quo operatio peracta raro ſperatum effectum ſortita eſt. Memorabile hujus vitii exemplum nuper accuratiſſime deſcripſit, & elegantiſſimis figuris delineandum curavit, Clar. in Academia Gottingenſi Anatomes & Artis Obſtetriciæ Profeſſor H. A. WRISBERGIUS (*e*). Puero nempe nullum erat ani veſtigium, inſtituta eſt operatio, ſed absque ullo ſucceſſu: meconium cum urina identidem excretum eſt, donec puer, poſtquam moleſtiſſimam octo circiter dierum vitam vixiſſet, exſpiraverit: diſſecto cadavere, inventum eſt inteſtinum craſſum, ſenſim anguſtius factum, eo præciſe loco in veſicam intraſſe, ubi ureteres cyſtidem petunt, exiliſſimo foramine tandem, quod vix aciculæ caput admitteret, in cavo veſicæ apertum fuiſſe, ex quo, preſſione inteſtini, parumper meconii prodibat. Simile exemplum vidit M. HOLTZACHIUS, excrementa ſcilicet ſimul cum lotio

(*e*) Vid. Diſſert. *de præternatur. & raro inteſt. Recti c. veſica urinar. coalitu, & inde pendente ani defectu* quæ exſtat in *Commentat. Soc. R. ſcient. Getting. tom.* 1. *pag.* 1. & ſeorſim quoque edita eſt.

lotio satis magna copia a puero emittebantur: instituta est a Tonsore operatio, qua tamen intestinum perforatum non est, & infans post paucos dies obiit: dissecto cadavere apparuit, extremitatem recti intestini, qua constare debuisset anus, corpori vesicæ instar ureterum insertam fuisse (*f*). Eodem revenit observatio C. F. KALTSCHMIEDII descripta in singulari Programmate (*g*): tertio post partum die vidit puerum ano carentem, frustraneo eventu incisionem tentavit, cum intestini recti limites invenire non potuerit: post octiduum puer mortuus est, & inventum est intestinum Rectum in vesicam supra ejus collum insertum exigua apertura hians; aderant in vesica fœces, quarum portio cum urina exierat. Huc etiam pertinet puer, quem vidit ROONHUSIUS absque ullo ani indicio natum: secundo a nativitate die facta est, sed frustra, operatio, infans decimo quarto die periit: ex dissecto corpore apparuit, Rectum in fundo vesicæ fuisse apertum (*h*). Simile etiam exemplum in Actis Parisinis (*i*) memorat MORAND. Deërat scilicet in puero ani apertura, sed per penem meconium evacuabatur: infans duodecimo post nativitatem die obiit, & in cadavere inventum est intestini recti extremum angustissimo orificio collo vesicæ insertum, ita ut rectum ultra triplum esset expansum. FABRICIUS HILDANUS nobis etiam observationem reliquit de infante, qui ano clauso natus, excrementa per ductum urinarium simul cum

---

(*f*) Vid. SCHENCKII *obs. lib.* 3. *pag. m.* 383.

(*g*) *De raro casu ubi intestinum rectum in vesicam urinariam insertum fuit, Jenæ* 1756. ed.

(*h*) Vid. *Append. observ. n.* 2.

(*i*) *Ann.* 1755. *pag.* 50.

cum urina excernebat: tandem, quum excrementa indurescerent, inflatus est venter, & infans decimo septimo ætatis die periit: aperto cadavere intestinum rectum vesicæ adnatum inventum est (*k*). Magis singularis est observatio, quam Ephemeridibus Nat. Cur. (*l*) inseruit H. v. SANDEN, memorans puerum tertio a nativitate die propter anum imperforatum operationem sustinuisse, sed qui dum nihil sequeretur meconii postridie mortuus est: aperto cadavere apparuit, intestinum rectum per canalem angustum pollicem circiter longum cum vesica connexum fuisse, per quem aër ex vesica in rectum, & vice conversa, transire potuit: sed transmittendis excrementis nimis erat angustus. Fœtum monstrosum octimestrem descripsit Clar. G. G. WAGLER, cui, deleto toto perinæo, podex subglobosus, neque media crena, neque ullo ani vestigio interstinguebatur: dissecto cadavere apparuit, flatum per intestinum colon immissum in vesicam urinariam penetrare: accuratiore tandem examine patuit, intestinum in pelvim non descendere, sed coarctatum cum angustissima apertura, quæ vix specillum Anellianum transmittebat, immediate in partem posticam & mediam baseos vesicæ implantari, quæ intestini apertura recta tendebat versus orificium internum urethræ, verum, quum angustissima esset hæc apertura, nihil meconii in vesica repertum est (*m*).

Ad hanc speciem etiam refertur D. H. VOLGNADI observatio (*n*), qui

(*k*) Vid *Observ. Chir. cent.* 1. *obs.* 75.
(*l*) *Dec.* 3. *ann.* 9 & 10. *obs.* 194.
(*m*) Vid *Acta Harlemensia vol.* 19. *part.* 2 & 3. *pag.* 277.
(*n*) In *Ephem. Nat. Cur. Dec.* 1. *anno* 1. *obs.* 11.

qui anum in puero rite locatum, nonnihil tamen prominentem, & veluti consutum vidit, in quo nullum erat foraminis indicium, sed guttatim semel atque iterum fœces alvinæ, modo tenuiores modo crassiores, per mentulam excernebantur: instituta est operatio, sed frustra, & infans septimo a nativitate die obiit. Narrat etiam MOEBIUS (*o*), se puerulum recens natum vidisse, qui, clauso ano, fœces alvinas simul cum urina per penem excernebat. Clar. C. C. SIEBOLD in nosocomio Parisiensi puerum imperforatum vidit, qui urinam una cum meconio per urethram reddebat, narrante J. G. SCHERER (*p*). BALDUINUS RONSSEUS (*q*) narrat de fœtu masculino, cui anus erat imperforatus, ita ut majus obstaculum quam simplex pellicula aut caro ano obducta adesse videretur, excrementa autem per penem aut sola per se, aut una cum lotio excernebantur: idque continuavit per undecim dies, quando fato succubuit. D. SENNERTUM talem ani clausuram vidisse in puero, qui septendecim dies vixit, ano licet clauso, fœces autem cum urina excernebat, narrat P. BORELLUS (*r*).

Exstat præterea in Novellis Litterar. German. (*s*) historia puelli ano clauso nati, cui instituta fuit operatio, sed frustra, & postquam aliquoties meconium per urethram penis emanaverat, postridie infans mortuus est: dissecto cadavere inventum, intestina crassa mesenterio carentia a cœco per colon ad rectum usque contigua quasi & levi membrana invi-

(*o*) In *Fund Med. Phyf. cap.* 19.
(*p*) In Diss. cit. *de morbis intest. Recti pag.* 21.
(*q*) *Epist.* 14.
(*r*) *Obs. Cent.* 1. *obs.* 77.
(*s*) *A.* 1703. *p.* 290.

invicem cohæsisse, at mirum in modum contorta & confusa, ita ut ductus eorum difficulter dignosci potuerit: erant autem fœcibus copiosis referta, & eorum ultimum, qua alias in anum exit, canalem membranosum tenuem emittebat vesicam versus tendentem, & in collo ejus ad radicem penis terminantem. Ne interim omittamus singularissimum exemplum, quod descripsit L. WOLFSTRIEGEL (*t*), de puero in partu mortuo, in quo anus desiderabatur, cujus loco eminentia callosa aderat, fœcum nonnihil per penem prodierat: dissecto corpore apparuit, intestinum rectum terminari in appendicem vesicæ æmulam (hæc enim etiam deficiebat), ac tandem non in ano, sed in membro virili extra corpus finiri. Nec minus mirabilis est monstrosus casus, quem descripsit DU VERNEY (*u*), de binis fœtibus, qui abdomine erant conjuncti: in his commune colon in duas desinebat appendiculas, quarum una in hujus, altera in alterius vesicam inserebatur; loco ani penis erat in utrisque.

En B. L. sat notabilem numerum observationum, quæ Recti extremum in Vesica fuisse apertum docent, in quibus mors brevi tragœdiæ finem imposuit, unde merito pro tristissimo talis casus habendus est: minime tamen id vitium absolute lethale censendum esse, docet una & altera observatio: sic infans, cui anus membrana erat obductus, trium mensium spatio fœces alvinas per urinæ vias excrevit, dein, novacula hac membrana dissecta, evasit felicissime,

juxta

(*t*) In *Ephem. Nat. Cur. dec.* I. *a.* 2. *obs.* 22.
(*u*) *Mem. de l'acad. R. des scienc. ann.* 1706.

juxta ZACUTUM LUSITANUM (*v*). Audiviſſe quoque ſe tradidit immortalis Auctor J. B. MORGAGNI Bononiæ vixiſſe virginem, quæ nihil per inteſtina, ſed omnia diſſoluta lotio redderet per veſicam (*w*). Præterea Clar. G. G. WAGLER hiſtoriam deſcripſit infantis, qui elapſis jam tribus a partu diebus nihil meconii excreverat, cum urina autem aliquid muci virideſcentis, dilutum meconium referentis, emiſerat: tandem dum clysma injicere vellet obſtetrix ani aperturam deeſſe vidit, ita ut neque protuberans, nec mollitie cedens locus, aliudve ani veſtigium ut ut obſcurum detegi potuerit: quibus non obſtantibus, Chirurgus tamen conſilium cœpit anum ſcalpello provide & circumſpecte incidendi, facta inciſione, pollicem & ultra longa, fruſtra quæſivit inteſtinum, quare ab ulteriore inciſione abſtinuit: poſtridie natam in fundo vulneris protuberantiam cuſpide lanceolæ adeo feliciter pertudit, ut ſtatim ab ictu vis meconii efflueret, & infans elapſa tertia ab operatione hebdomade perfecte ſanatus fuerit, neque etiam quidquam amplius muci virideſcentis cum urina emanaverit (*x*).

Neque etiam a brutis Animalibus noſter morbus plane alienus eſt: narrat enim CÆLIUS RHODIGINUS (*y*), Perinthii vaccam fuiſſe, cui cibi excrementum extenuatum per veſicam transmittebatur, disſectusque anus denuo coaleſcebat properè, nec reſecando evinci potuit

(*v*) *Prax. Med. admir. lib.* 3. *obſ.* 72.
(*w*) Vid. *de Sedibus & Cauſſis Morborum Epiſt.* 32. §. 4.
(*x*) Vid. *Acta Harlemenſia vol.* 19. *part.* 2 & 3. *pag.* 300.
(*y*) *Lect. Antiq. lib.* 4. *cap.* 9.

tuit vitium. Nuperius etiam Clar. H. A. WRISBERGIUS hanc ipsam speciem in Agna observavit & Societati Regiæ Gottingensi obtulit: in qua intestinum Rectum per vaginam patebat in vesicam urinariam, ita ut in loco transitus paries vaginæ posterior cum anteriori coaluerit (z). Aliæ etiam Atresiæ species in brutis observantur: sic vaginalem ani atresiam in vitula vidit P. J HARTMANNUS (*a*), in agna J. M. VERDRIES (*b*). Agnum monstrosum gemellum, in quo omnes aperturæ deerant, vidit ANTOINE (*c*). In cane ex Molossorum genere Colon bifidum in binos cœcos saccos terminatum vidit A. HALLERUS (*d*), de quibus suo loco.

§. IX.

De Ani Atresia Vaginali.

VIa. Species continet Atresias frequentissime quidem non lethales, sed fœdum plerumque post se relinquentes vitium, ubi scilicet intestinum Rectum non in ano, sed in Vagina muliebri, apertum est, quod, si satis magna apertura ibi hiet, facile meconium emittit, nec quidquam mali ex fœcum accumulatione in hac Atresiæ specie metuendum est; ita ut mors, si hisce infantibus superveniat, ab alia caussa deri-

(z) Vid. *Gottingische Anzeigen* 1778. *n.* 21. *pag.* 164.
(*a*) Vid. *Ephem Nat. Cur. dec.* 3. *anno* 7 & 8. *obs.* 38.
(*b*) *Ibid. anno* 9 & 10. *obs.* 252.
(*c*) Conf. Clar. PRÆSIDIS *Spec. observ. acad. cap.* 1. *pag.* 37. *Acta Parisina anni* 1703. *pag.* 29.
(*d*) Vid. *Opusc. Anat. pag.* 254.

rivanda ſit, uti in exemplo quarto mihi deſcribendo evenit: ibi enim, quum vagina etiam eſſet obturata, undique meconio exitus interceptus erat, unde accumulata fœx mortem produxit. Puellam omnibus aliis partibus corporis externis bene conſtitutam, præterquam quod brachiis inferioribus & ano deſtitueretur, nec non in ſiniſtra manu quatuor tantum digitos haberet, deſcripſit in Actis Phyſico Medicis (*e*) A. J. Kirstenius: huic neque macula, neque cicatricula, quæ anum referret, aderat, ſed fœces excernebantur per genitalia. Quia autem, propter malam iſtam conformationem, parentes tenellum hunc infantem parvi æſtimabant, hinc indies debilior evadebat, tandemque decimo poſt natalem die obiit: aperto cadavere apparuit, inteſtinum rectum per totum perinæum interne productum infra meatum urinarium exitum ſortitum fuiſſe. Bousquet (*f*) etiam de puella narrat, quæ cum ano clauſo nata brevi poſt nativitatem obiit: huic inteſtini recti extremum in vagina hiabat apertura, quæ margine duriuſculo, veluti ſphinctere, cincta erat, ſemper tamen aperta meconium effluere ſinebat: diſſecto cadavere apparuit, defuiſſe etiam uterum & veſicam, dum ureteres ad labia vulvæ erant aperti: maximopere vero dubium eſt, num ani defectus hic cauſſa mortis fuerit, quum apertura ſatis magna meconium facillime emitteret; ſed partus longus & laborioſus erat prægreſſus. Memorandum etiam exemplum monſtroſi infantis, in qua, deficiente ano, rectum anguſtiſſimum in

(*e*) *Tom. 9. obſ.* 11.
(*f*) *Journal de Med. tom.* 6. *pag.* 128.

in vaginam duobus uteris communem desinebat, quod habet DAUBENTON (*g*).

Infantis cum hoc vitio nati & prorsus sanati exemplum habet ARAND (*h*): vidit hic in puella quatuor menses post partum ulcus fistulosum in genitalibus, per quod excrementa evacuabantur, quum anus esset præclusus: incidebat membranam intestino recto oppositam usque ad aperturam in genitalibus, quam dilatabat & sanabat per septica, itaque intra sex septimanas anum præclusum & ulcus in genitalibus sanavit. Bina similia exempla narrat D. M. GURISCHIUS (*i*): altera puella octo hebdomadas, altera sedecim nata, anum per excrescentiam carneam occlusum habebant, fœces vero alvinas per meatum in infima vulvæ parte apertum excernebant: in utraque dictarum puellarum apertura ista vix culmi straminei crassitiem æquabat, adeo ut excrementa non nisi tenuia & liquida, summoque cum nisu, pertransire possent: in utraque facta est loco, quo anus esse debuisset, profunda incisio, eo cum successu, ut brevi naturalis fœcum alvinarum exitus restitutus fuerit: in utraque tamen puella tempore dejectionis nonnunquam fœces liquidiores simul per vulvam prodierunt, crassiores tamen per novam aperturam excernebantur.

Evenit frequentius, ut infantes hocce cum vitio nati, nulla facta sectione, supervixerint, & tota vita fœces alvinas per genitalia excreverint. Sic Z. FURST de puella octo septimanarum memorat, quæ

(*g*) *Descr. du Cabin. du Roi tom.* 3. *pag.* 203.
(*h*) *Observ. Chir. pag.* 28.
(*i*) *Chylolog. cap.* 9. § 36. *pag.* 668.

quæ excrementa emittebat per vulvam: ani loco erat tantum macula dura in carne tanquam vulneris ſanati veſtigium, in vulvæ autem inferiore parte patebat recti extremum & excrementa emittebat: operatio inſtituta non eſt, dum infans bene valebat (*k*). MOEBIUS (*l*) narrat, ſe conſpexiſſe puellam, quæ ano clauſo nata excrementa alvina excernebat per vulvam. Similis eſt P. J. HARTMANNI obſervatio (*m*) puellæ ſemeſtris, cui anus erat imperforatus, ſed ani officium Natura labiis pudendi crediderat, ubi enim ſubtus vaginam labiorum ambitus coit, ibi orificium inteſtini recti deliteſcebat: infans autem erat ſucci plena & vegeta. Idem genitalia monſtroſa vitulæ deſcribit, quæ ſtercus & urinam ex eodem foramine emittebat, dum recti extremum in vagina erat apertum (*n*). Hoc etiam in agna vidit J. M. VERDRIES (*n**). Exemplum puellæ cum ano imperforato natæ, cui inteſtinum in pudendum deſiit, per quod fœces nunquam non excrevit, quæque vitam ultra ſex annos produxit, tradidit JOH. BAPT. MINADOUS (*o*). Similem caſum de puella novem ſeptimanas nata habet D. SENNERTUS (*p*). M. DE JUSSIEU (*q*) memorat, ſibi notam eſſe Virginem ſeptem vel octo annorum, quæ anum imperforatum habebat, fœces autem excernebat per vulvam. A. BENIVENIUS (*r*) narrat de puella, quæ clau-

(*k*) Vid. *Miſc. Nat. Cur. dec.* 2. *anno* 3. *obſ.* 112.
(*l*) *Fund. Med. Phyſ. cap.* 19.
(*m*) *Ephem. Nat. Cur. dec.* 2. *anno* 10. *obſ.* 162.
(*n*) Ibid. *dec.* 3. *anno* 7 & 8. *obſ* 38.
(*n**) Ibid. *dec.* 3. *anno* 9 & 10. *obſ.* 252.
(*o*) *De hum. corp. turpit Lib.* 5. *cap.* 18.
(*p*) *Pract. med. lib.* 4 *part* 1. *ſect.* 1. *cap.* 1.
(*q*) *Hiſt de l'acad. R. des ſcienc. ann.* 1719. *n.* 41.
(*r*) *De abditis nonn. morb. & ſanat. cauſſ. cap.* 86.

clauſo ani meatu nata, octavo quoque die excrementa ex naturalibus dejiciebat, & implicito hocce malo usque ad ſextum decimum ætatis annum vitam duxit, quando colica obiit. Virginem cognovit M. J. HAESBART, quæ viginti annos nata, bene valens, excrementa per muliebria excernebat, dum anus ipſi erat clauſus (*s*). Vidit quoque fœminam, quæ ſine ano orta per vulvam fœces egerebat, facto intus, ſed prope os vulvæ, foramine, FABRICIUS AB AQUAPENDENTE (*t*). Scripſit etiam Illuſtr. G. L. B. VAN SWIETEN, ſibi notam fuiſſe virginem nubilem jam, cæterum ſatis ſanam, quæ fœdam hanc calamitatem patiebatur (*u*). Præterea hiſtoria exſtat apud SCHENCKIUM (*v*) de Puella quadam formoſa Tubingenſi, quæ ſemper fœces ſuas dejiciebat per vulvam: quare Senatus illi interdixit ne nuberet: ſed illa deſeruit Tubingam, & profecta in villam propinquam nupſit cuidam Sutori, cui poſtea pulcherrimum filium peperit. Ne interim obliviſcar puellæ Hebræi, Teutonici dicti, de qua MERCURIALIS (*w*): hæc, ano clauſo nata, fœces per vulvam emittebat, & raro vel in ſaniſſimis exemplo ipſos centum annos vixit, uti refert ſummus. J. B. MORGAGNI (*x*). Qua ſorte num etiam fruitura ſit Puellula Harderovicena, cum apertura ſatis magna inteſtini Recti in Vagina & Ano occluſo nata, quam nuper-

(*s*) Vid. *Ephem. Nat. Cur. dec.* 2. *anno* 10. *obſ.* 75.
(*t*) *Operat. Chir. cap.* 88.
(*u*) *Comm. in Aphor.* BOERHAAVII. *tom.* 4. *pag.* 651.
(*v*) *Obſerv. med. lib.* 3. *pag. m.* 393.
(*w*) *De morbis puer. lib.* 1. *cap.* 9.
(*x*) *De Sed. & cauſſ. morb. epiſt.* 32. *art.* 3.

nuperrime obſervavit Clar. RUD. FORSTENIUS, dies docebit. Dum nempe hæc typis deſcribuntur, a Clariſſimo illo Med. Anat. & Chir. Profeſſore Harderovicenſi litteras accipit Venerandus PRÆSES, quibus exponit, „ quomodo a. d. 5. Maji hujus anni vocatus fuerit ad neonatam puellam, cui deficiebat anus, ſine ullo ejus veſtigio, niſi quod in medio perinæo durities quædam in membrana adipoſa ſentiretur. Hoc loco facta prudenter inciſione nihil inteſtini Recti ſeſe obtulit, ulteriorque apertura ob metum hæmorrhagiæ differebatur in poſterum diem: tum vero, ſublato apparatu, apparuit materies quædam meconio ſimilis, vulvam obtegens: protracto tum ex ea polypoſæ ſubſtantiæ ſimili quodam corpore, & facta eluente injectione, ulteriore examine patuit, ad partem poſteriorem vaginæ amplo ſatis foramine apertum eſſe Rectum & meconium fundere. Relictum ſibi pridie inflictum vulnus ſatis cito conſolidatum eſt, perrexitque per Anum huncce Vaginalem quotidie fœces evacuare Puella, ita ut a. d. 23. Maji ſaniſſima adhuc viveret: cujus hiſtoriam accuratius deſcribere, & publici juris facere, in animo quum habeat Vir Clariſſimus, hiſce ulterius exponendis ſuperſedebo, gaudens valde quod interim humaniſſime mihi permiſerit hujus obſervationis hic memoraſſe.

§. X.

De Ani Atreſia ob clauſum inteſtinum Rectum.

VII^{am}. Speciem conſtituunt obſervationes, quæ inteſtinum rectum concretum, vel degeneratum, vel cum vicinis partibus confuſum ſiſtunt;

ſtunt; quæque omnes fatalem habuerunt exitum. Sic P. S. GIERING vidit infantulum, cui ob alvi pigritiem ab obſtetrice ſyrupus de Rhabarbaro exhibitus fuerat, & quarto demum a nativitate die, quum abdomen durum, turgidum, corpus colore nigro-flaveſcente tinctum, difficillima reſpiratio, vomitus lactis, muci, ſtercoris, inſtantem mortem indicarent, examinata ſunt poſteriora, ubi nullum aderat ani veſtigium: intruſo ſcalpello ad duos pollices & ultra, nihil exiit præter ſanguinem, ſed ſcalpello profundius adacto, tandem meconium copioſum excretum eſt: verum, quum inteſtina jam ultra tonum eſſent diſtenta & corrupta, infans poſtridie obiit: diſſecto cadavere apparuit, non ſolum ſphincterem, ſed ipſos parietes inteſtini recti, fuiſſe coalitos, non ſimplici agglutinatione, ſed carneis craſſis multis fibris interpoſitis, ad quatuor digitorum transverſorum altitudinem (*y*). Exſtat JESSENII A JESSEN obſervatio apud SCHENCKIUM (*z*) Puellæ, cui anus externe rite erat conformatus, ſed immiſſus ſtilus offendebat reſiſtentem membranam, quæ diſſecta eſt eo eventu, ut parva materiæ fœculentæ copia exierit; injecta tamen clysmata nondum penetrabant, & infans ſuccubuit: aperto cadavere apparuit, rectum bis lateribus concreviſſe, bis orbiculari membrana fuiſſe interceptum. Inteſtinum rectum quaſi ligaculo conſtrictum in puero, cui ani externum orificium erat apertum, ſed ſtilus immiſſus vix ad altitudinem duorum transverſorum digitorum penetrabat, vidit J. REISELIUS (*a*). Varii etiam memorantur caſus, ubi inteſtinum in anguſtiſſi-

(*y*) Vid. *Select. Med Francof. tom.* 4. *pag.* 137.
(*z*) *Obſ. med. L.* 3. *pag. m.* 383.
(*a*) Vid. *Miſcell. Nat. Cur. dec.* 2. *anno* 7. *obſ.* 8.

ſtiſſimum canalem deſinebat & degeneratum erat: ut in illa locum habuit Puella, quam vidit C. TRIOEN, cui anus erat imperforatus, quem Chirurgus reſecuit, meconium tamen ſufficiente quantitate non prodiit, & infans mortuus eſt: inventum eſt colon maxime diſtentum, ita ut aquæ ℔ ij. contineret, cujus appendix inſtar caulis rectum inteſtinum formaverat, adeo anguſtum, ut vix ſtilum exploratorium mediocris craſſitiei amplecteretur (*b*). Huic ſimilis eſt obſervatio J. H. HOTTINGERI (*c*), in infante monſtroſo, in quo anus, ſexus, pluraque deërant, clauſum recti extremum caruncula quadam globoſa molli erat obſeſſum: inteſtinum rectum erat canaliculus corrugatus & fere imperceptibilis, in quem colon deſinebat. Huc etiam obſervatio A. STADLENDERI, quæ exſtat in Ephem. Nat. Cur. (*d*), pueri, cui clauſus erat podex absque ullo aperturæ indicio, facta operatione nihil niſi aliquot ſanguinis guttulæ exiit, & infans mortuus eſt: diſſecto cadavere, inventum eſt inteſtinum rectum, longitudine novem digitorum transverſorum, ad podicem usque firmisſime & arctisſime ad modum funis quaſi contortum, nullo plane meatu aut hiatu conſpicuo.

Aliquando etiam inteſtinum rectum vel totum, vel pro parte, in maſſam carnoſam, pinguedinoſam, ſimilemve deſinens & degeneratnm inventum eſt; uti in obſervatione J. HUBERI (*e*): puero nempe anus erat imperforatus, & loco, ubi anus eſſe debebat, tantum leves quæ-

(*b*) Vid. *Ejus Obſ. pag.* 59.
(*c*) *Ephem. Nat. Cur. dec.* 3. *anno* 9 & 10. *obſ.* 233.
(*d*) *Dec* 1. *anno* 3. *obſ.* 2.
(*e*) Vid. *Acta Phyſ. Med. vol.* 8. *obſ.* 24.

quædam plicæ conſpiciebantur, concreti vulneris cicatricem tantum referentes: intruſum eſt ad altitudinem duorum digitorum transverſorum ſcalpellum, ſed fruſtra, unde infans ſeptimo a nativitate die obiit: inventum eſt rectum deſinens in maſſam quandam carneo-pinguedinoſam, valde craſſam, nullumque amplius recti veſtigium relinquentem. Similis eſt Clar. L. HEISTERI obſervatio (*f*), qui vidit infantem, quarta post nativitatem die nigras fæces vomitu rejicientem, quum anus clauſus eſſet, cujus veſtigium quoddam firmam cicatricem repræſentans, introtractum, tactui non vel parum cedebat: lanceolam ad profunditatem quatuor digitorum transverſorum, dein & acum triquetram profundius, ſed ſine meconii proventu, intruſit, & ſequente nocte infans mortuus eſt: diſſecto cadavere inventum eſt, inteſtinorum craſſorum cavitatem ſeſe tantum ad ſupremam oſſis ſacri partem extendere, reliquum ſimile eſſe denſæ carneæ ſubſtantiæ. Huc etiam pertinet obſervatio, quam habet FELIX PLATERUS (*g*) de puero, qui podice carebat, cujus loco nihil niſi ruga & nota quædam profunda apparebat: inſtituta eſt operatio, ſed fruſtra: mortuo infante ſectum eſt in longum interfœmineum, nec quidquam apparuit, donec ad profunditatem duorum digitorum novacula eſſet adacta, tunc ſeſe oſtendebat membrana transverſa, qua diſſecta meconium effluxit.

Aliquando Recti extremum cum vicinis partibus quaſi confuſum invenitur, ut in illo, quem ſecundo loco deſcribam, puero evenerat, ibi

(*f*) *Ephem. Nat. Cur. cent.* 3. & 4. *obſ.* 193.
(*g*) Vid. *Obſervat. lib.* 3. *pag.* 583 & 584.

ibi enim rectum glandula prostata cinctum, & cum ea plane confusum, vidimus. Rectum cum vesicæ collo similiter confusum vidit G Garnerius in puero, cui nullum foris aderat ani vestigium: duodecimo nativitatis die operatio facta est, sed frustra: mortuo infante, inventum est intestini recti extremum ita cum vesicæ collo connexum & confusum, ut vix divelli & separari a se invicem potuerint (*h*). Gemellam descripsit Palfyn (*i*), quæ ani carebat & vaginæ apertura, factaque frustra incisione, septimo a nativitatis die periit: inventum est in cadavere, corpus ex vesica confusum & ex duobus uteris recepisse urachum, quod edebat duas tubas & duo ovaria, & meconio replebatur, rectumque intestinum, ventriculi magnitudinem habens, insertum erat in illam amplam cloacam ex vesica & uteris mixtam. Maxima etiam aderat confusio in foetu, quem vidit J. Reiselius (*k*), cui, intra septimum & octavum graviditatis mensem nato, venter tumidus erat & distentus, ani nullum vestigium: aperto ventre, occurrere primo intuitu videbatur vesica magna & inflata, qua soluta a diaphragmate & intestino recto, stomachus spectabatur vacuus & parvus, intestina foecibus nigris distenta usque ad ingentem aliquem saccum, qui initio pro vesica accipiebatur, ad cujus ingressum vacua erant, & penitus conclusa, seu impervia intestina: apertus saccus seri copiosi lactescentis magnam copiam effudit, intus multis rugis & sacculis impletus

(*h*) Vid. Schenckii *Observ. med. lib.* 3 *pag. m.* 383.
(*i*) Vid. *Description Anatomique de deux enfans pag.* 31.
(*k*) Vid. *Miscell. Nat. Cur. dec.* 3. *anno* 5 & 6. *obs.* 151.

pletus erat, unicoque ampliori, qui pro vesica adhærente judicatus est, quia ei exterius adnatus fuit urachus.

§. XI.

De Ani Atresia ob Coli intestini clausuram.

VIII^a. Species est, ubi intestinum Rectum deficit, & intestinum Colon prope pelvim coeco fine desinit: quale exemplum tertia nostra Observatio sistit. Similem observationem in sua de *Continuatione membranarum* dissertatione inaugurali descripsit venerandus meus Præceptor Clar. A. BONN (*l*) ex puella, cui anus externus erat naturalis & specillum ad longitudinem lati fere digiti admittebat, quæque ex fœcum retentione tertio a nativitate die mortua est: dissecto cadavere, apparuit colon loco flexuræ sigmoideæ dextrorsum flexum usque ad psoam musculum dextri lateris, ubi clauso extremo ante hunc musculum desinebat, deficiente toto intestino recto. BENNINGERUS examini subjecit cadaver cujusdam infantuli, ne vestigium quidem podicis habentis, in quo patuit, totum intestinum rectum plane defuisse, dum intestini coli extremitas omnino constricta & quasi fune circumligata conspiciebatur (*m*). Similem etiam puerum vidit J. JAMIESON, cui ne minimum quidem erat ani vestigium: instituta est operatio, sed frustra, & aperto cadavere apparuit, rectum desiderari, dum Colon coeco fine in abdomine desinebat (*n*). Memorat etiam Clar. F. RUY-

SCHIUS

(*l*) *L. c. p.* 19.
(*m*) Vid. LIEUTAUD *Hist. Anatom. Med. tom.* I. *pag.* 120.
(*n*) Vid. *Medical essays vol.* 4. *obs.* 32.

SCHIUS ſe binos vidiſſe infantes, qui cum ano imperforato nati toto inteſtino Recto carebant, & ambo mortui ſunt (*o*). Huc etiam optime referri mihi videtur obſervatio WAGNERI (*p*) de puerulo, in quo anus ad ſesquiunciale ſpatium ſtilum admittebat, ſed ulterius penetrare non dabatur, & infans decimo nativitatis die obiit: poſt mortem inventa duo quaſi inteſtina recta, unum valde breve, quod ad anum pertinebat, & coalitum erat; alterum reliquo inteſtinorum tractui continuum, excrementis flatibusque plenum, & adeo diſtentum, ut ventriculi capacitatem ſuperaret, quod ſuperiorem verſus oſſis ſacri partem reflexum erat, & ibi firmiter accretum. Eo etiam redit Clar. A. HALLERI obſervatio, qui in Cane ex moloſſorum genere Colon vidit meconio pleniſſimum, quod ſupra pelvis initia bifidum, in duos, locum rectorum inteſtinorum tenentes, coecos ſaccos abibat (*q*).

§. XII.

De Ani ſoliti Atreſia cum Ano Succenturiato.

Ad IX^am^ ſpeciem refero illas obſervationes, quibus, deficiente inteſtino Recto, aliquam inteſtinorum partem in quodam ventris tractu, vel alibi, apertura hiaſſe conſtitit. Sic Expert. MERY monſtroſum vidit infantem, cui, deficiente ano, inteſtinum Colon ad umbilicum deſinebat, ibique anum formabat (*r*). Doct. PETIT infantem monſtroſum

(*o*) Vid. *Adverſar. Dec.* 2. *pag.* 43.
(*p*) Quæ exſtat in *Commerc. litter. Norimb. anno* 1735. *hebd.* 46. *No.* 4.
(*q*) Vid. *Oper. Min. tom.* 3. *pag.* 51.
(*r*) Vid. *Hiſt. de l'Acad. R. des Scienc. ann.* 1700. *no.* 16.

ſtroſum deſcripſit, cui anus deficiebat, ſed inteſtini Ilei finis ſupra oſſa pubis erat apertus (*s*). Notabilem etiam hujusmodi caſum habet Clar. LITTRE (*t*), in fœtu nempe monſtroſo ileum inteſtinum deſinebat in ſaccum carnoſum, ovum magnitudine æquantem: ex inferiore parte hujus ſacci exibat tenuis fiſtula, longitudinis trium linearum, quæ foraminulo rotundo in abdomine mox ſupra ſymphyſin osſium pubis erat aperta, per quod meconium non niſi difficillime potuit exprimi, Cœcum vero Colon & Rectum deerant.

Hic etiam forſan memorandæ ſunt obſervationes, jam recenſitæ (*u*), altera G. T. DURRII de puero, cui ad radicem penis foramen aderat, piſum magnitudine æquans, per quod aliquantum meconii & flatus emiſerat; altera F. RUYSCHII, qui puerum vidit, cui a loco ani procedens inteſtinulum Rectum ſpurium ſcroto adhærebat; quod quarto die ſponte ruptum fœcum excretionem juxta ſcrotum produxit.

Doct. AUBRAY, ubi varias ſpecies Atreſiæ Ani enumerat, etiam talem memorat ubi Recti extremum os ſacrum penetrat (*v*): & licet ani Atreſiam cum tali ano ſuccenturiato viſam eſſe non noverim, docet tamen obſervatio Expert. DE LA FAYE, quam citat AUBRAY, naturam etiam hoc modo aliquando foecum excretionem tentaſſe: vidit enim binos infantes, quibus anus erat apertus, ſed os ſacrum forami-

(*s*) Vid. *Memoir. de l'Acad R. des Scienc. ann.* 1716. *pag.* 89.
(*t*) Ibid. *ann.* 1709. *pag.* 12.
(*u*) Vid. *pag.* 13.
(*v*) Vid. *ſupra pag.* 5.

mine erat prædītum, per quod in uno infante pars meconii excernebatur, cum inteſtinum eodem loco foramen haberet (*w*).

§. XIII.

Concluſio ex Obſervationibus quoad Operationem Atreſiæ Ani.

Exhibui itaque ſat inſignem numerum Obſervationum, quæ anum in neonatis infantibus imperforatum ſiſtunt, eo ſcopo, quantum fieri potuit, collectarum, ut patere poſſet, quænam noſtri mali Species omnium frequentiſſime occurrant, ne, licet ſæpe fruſtra inſtituta fuerit, plane omittatur Operatio: quoniam ea, ubi vitium primæ, tertiæ, vel quartæ ſpeciei adeſt, debito tempore & ex arte inſtituta, ſæpiſſime tantum non certam medelam adfert, neque etiam deſperandum eſt, ubi ano rite conformato, altius hærens remora, uti in ſecunda ſpecie, meconii excretionem impedit: verbo, in omni caſu, ubi anus imperforatus ſeſe in neonato infante offert, Medicus officio ſuo deëſſe videtur, qui non ſummo molimine id agat, ut a perito Chirurgo inteſtini perforatio tentetur, excepta ſola ſexta & nona ſpecie, quando ſatis magna apertura intra vaginam vel alibi inteſtinum hiat, in quibus omittendam eſſe operationem opinarer. Coeterum in reliquis omnibus inſtituenda eſt, quum minime a priori ſcire poſſimus, num inteſtinum rectum

---

(*w*) Hæc ſunt ipſius Auctoris verba, „ *Je raporterai a l'occaſion des vices de mauvaiſe conformation de l'inteſtin, que j'ai vu deux enfans nouveaux nès, dont l'anus n'etoit point bouché, mais dont l'os ſacrum avoit dans ſon milieu une ouverture ronde & aſſez grande pour y mettre le bout du doigt. Dans l'un de ces enfans. une portion de l'inteſtin paſſoit par l'ouverture de l'os & formoit une eſpece de hernie. Dans l'autre, les matieres ſtercorales ſortoient en partie par cet endroit, parce qu'il y avoit a l'inteſtin une ouverture, qui repondoit a celle de l'os.* " Vid. *Principes de Chirurg. part. 5. pag.* 451.

rectum vel plane deficiat vel degeneratum ſit: tanto magis, quia hæ ſpecies, ſi comparentur cum coeteris, in quibus operatio utilitatem afferre poteſt, minime inter frequentiſſimas recenſeri poſſunt; ſic ut ne quidem ab operatione plane abſtinendum eſſe cenſeam, ubi ſimul cum urina meconium excernitur, veluti id Zacuti Lusitani & Wagleri (*x*) obſervationes docent.

§. XIV.

De Operatione inſtituenda nonnullæ animadverſiones.

Deberem hic ſubjungere Operationis inſtituendæ methodum, qualis paſſim apud Chirurgos laudatur & deſcripta eſt: ſed quum non tantum pro Specierum differentia hæc etiam differre debeat, ſed & in omni caſu plus minus differat, ſatius duxi ſingulis Speciebus & obſervationibus ea addere, quæ Obſervatores in hoc illove caſu uſu probata adnotaverint, quare hic tantum generales quasdam monelas in Operatione facienda attendendas ſubjungam.

Ante omnia notandum eſt, Operationem quantocyus inſtituendam eſſe, quum in prioribus viderimus, ſæpius, inſtituta rite & cum ſucceſſu, ſed, proh dolor! nimis ſero, operatione, mortem ſecutam fuiſſe, quam inteſtina ultra tonum jam diſtenta, ſphacelata vel disrupta inevitabilem reddiderant, & quam probabiliter evitaſſent miſelli, ſi tempeſtive inſtituta ſectio fuiſſet, quam non raro ſucceſſum habere Obſervationi-

(*x*) Vid. *ſupra pag.* 23 & 24.

tionibus constat. Caveant itaque Parentes, ne intempestiva misericordia moti, infantes sorti suæ relinquere præferant, quam levi operatione tentare, ut a tam diris malis eos liberent, & in vivis servent: caveant inprimis quoque Obstetricantes, ne negligant naturalia orificia in infantibus neonatis diligenter examinare, ut, si forte desit anus, in tempore tentetur operatio, nec imprudenter, ubi meconium sua sponte non excernitur, exhibitis syrupis laxantibus, mala quovis modo augeant, & mortem, nimis cito secuturam, properent.

Porro nonnulla monenda censeo de Loco incidendo, quem in plurimis casibus ipsa Natura determinat, vel colore rubello aut livido, vel eminentia quadam, cicatricula, aliave nota: sæpe tamen etiam evenit, ut cutis naturalis, plana & glabra nullam ejusmodi notam exhibeat: tunc inquirendum, num quis locus mollior digito prementi facile cedat, isque incidendus est: si vero talis mollities, fluctuantem indicans materiem, etiam abest, uti sæpe locum habet, incidendus locus ex anatomica partium cognitione determinandus est. Et hic quidem notare convenit, in neonatis infantibus ani aperturam non ita propinque ad os Coccygis inveniri ac in adultis: in infantibus enim maxima parte cartilaginosum est os coccygis, & tactu difficile a partibus mollibus distinguitur, ut monuit Doct. C. J. Oehme (y): quare ita instituendam esse incisionem, ut a fine ossis coccygis, ubi scilicet sentiri potest, pollicaris adhuc latitudo intacta maneat, cum Clar. P. S. Giering (z) statuo: nisi enim illud fiat, facile in cellulo-

(y) Diss. *de Morb. Chir. infant.* §. 14.
(z) In *Select. Med. Francof. tom. 4. pag.* 136.

losam, quæ inter intestinum rectum & os sacrum invenitur, deviare instrumentum potest, ita ut intestinum rectum plane non incidatur, vel incidatur tantum ejus paries posterior, intacto loco, ubi sphincter vel totus adest, vel saltem fibræ musculosæ intestini recti ita circa clausum ejus finem decurrunt, ut aliquomodo sphincteris defectum supplere possint: quales errores in operationibus multis locum habuisse, ex recensitis supra observationibus abunde patuit.

Ipsa autem incisio ita fieri debet, ut apex scalpelli vel acus triquetræ paullum dirigatur versus os sacrum, ne loco intestini Recti incidatur Vesica urinaria, aut hæc, disscisso etiam anteriori intestini pariete, insuper vulneretur: recte enim monuit Doct. P. S. GIERING facile fieri posse, ut, si vomitus iliacus jam aliquoties accesserit, ob dies, quibus clausura intestini non est animadversa, plures prægressas, intestinum Rectum per motum peristalticum inversum, inferius jam contractum sit & meconio vacuum (*a*). Præterea potest distentum intestinum ischuriam veram producere, & hæc iterum meconii effluxum, adeoque felicem operationis successum, impedire: ubi enim intestinum Rectum, meconio maxime distentum, totam pelvis cavitatem implet, ut in ea incuneatum quasi hæreat, facillime urethra contra ossa pubis ita comprimitur, ut intercepta urinæ excretione ischuria vera oriatur: urina continuo affluens sensim iterum distendit vesicam urinariam, hæc autem distendi nequit, nisi vel ab anteriore parte integumenta abdominis extendantur, vel distenta intestina a parte poste-

(*a*) Vid. *L. cit.* pag. 135.

posteriore ipsi locum cedant: abdominis integumenta, jam multum distenta, ulteriorem expansionem non facile ferunt, saltem reactionem exserunt tantam, inprimis si musculorum abdominalium convulsiones accedant, ut necessario meconium ex parte intestini exprimatur, quae tunc contra vertebras lumborum compressa θλίψιν patitur, adeo ut meconium in inferiore Recti parte infarctum ischuriam producat, distenta iterum vesica, intestini θλίψιν excitans, faciat ut instituta operatione meconium vel parca tantum quantitate, vel omnino non, excernatur. Justa itaque est Cl. GIERINGII monela, urinam, antequam instituatur operatio, evacuandam esse: sed quomodo hoc faciendum? dicit idem GIERINGIUS illud, quoad maximam saltem partem, blandis frictionibus regionis pubis per volam manus, vel linteamen quadruplicatum tepidum, adhibitis fieri: verum de hujus remedii successu quam maxime dubito, eo enim caussa morbi, mechanica nempe urethrae compressio, non tollitur: interim irritatur ad constrictionem vesica urinaria, irritantur simul clausa intestina; quare metuendum videtur, ne hinc potius dolores augeantur, spasmi intestinorum & convulsiones provocentur, ac tandem vesicae ac intestinorum disruptiones prius, quam urinae excretio, oriantur: quae ratio est, quare in talibus casibus, ubi ischuria ac vesicae expansio metuenda est, vel ejus praesentia ex tumore pyriformi in inferiore abdominis parte cognoscitur, praeferrem immisso cathetere tenui vesicam exonerare, & mala quam plurima, quae a distenta vesica in nostro morbo sanando oriri possunt, praevenire.

Quaeritur denique merito, quid censendum sit de Canaliculorum & Turundarum usu in Ani jam dissecti deligatione? Laudantur ab his, cul-

pam-

pantur ab illis. Canaliculos ex metallo factos ſæpe a Chirurgis in deligatione adhibitos fuiſſe, ſupra ex ipſis operationibus recenſitis patuit: hos autem nullius plane uſus eſſe ego quidem putarem: talia enim dura & heterogenea corpora vulneribus recentibus applicata conſolidationem irritando impediunt, & calloſitati in ulceribus, facile ideo in fiſtulas mutandis, anſam præbent: præterea, ſi parvi ſunt, facilius totus canaliculus excrementorum preſſioni extrorſum cedit, quam ut meconii tranſitum per ipſius cavitatem permittat: ſin vero magni ſint & ampli, præter mala mox memorata, maximos dolores, teneſmos moleſtiſſimos, & tantas producere poſſunt irritationes, ut, turbato toto ſyſtemate nervoſo natisque convulſionibus, ipſam mortem provocare valeant. De Turundis aliter ſentio, licet impenſe eas damnet M. F. Alix, & omnem penicillorum uſum ex deligatione proſcribendum velit: ſed diſtinguamus inter varios caſus, & variam penicillos adhibendi methodum, oportet. Quanti autem uſus eſſe poſſint penicilli cum judicio in ani nimia coarctatione adhibiti, ex memoratis §. IV. obſervationibus patuit. In ſecunda Specie §. V., quando anus externe conſpicuus eſt, ſed intus hæret obſtaculum, certe non tantum emolumenti a penicillis exſpectandum eſt, inprimis ſi obſtaculum altius in inteſtino recto hæſerit. In ani atreſia membranacea §. VI, turundæ plane ſunt ſupervacuæ, verum in quarta ſpecie, cutanea ſcilicet atreſia §. VII., multum utilitatis afferre poteſt prudens & judicioſus illorum uſus; ſæpe enim evenit, ut obſtaculum admodum craſſum ſit, & lanceola ad inſignem altitudinem adigi debeat, antequam poſſit inteſtinum rectum pertundere & meconii excretionem procurare, atque in hiſce caſibus turundæ vario nomine pro-

desse possunt, impediunt enim quo minus cruentatæ partes iterum concrescant, ipsis autem balsamica & consolidationem promoventia remedia applicant, absorbendo denique acres humores, qui continuo ex intestino recto affluunt, faciunt ne possint partes cruentatas irritare, erodere, callosas reddere, & varia molestissimaque mala producere. Sed turundæ istæ esse debent molles, & talis crassitiei, ut facile excrementorum affluentium pressioni cedant; quanta enim mala a turundis nimis crassis oriri possint, experientia didicit M. F. ALIX, qui (*b*) casum descripsit infantis, cui Chirurgus anum imperforatum operatione dissecuerat, dein voluminosum penicillum, ut aperturam dilataret, & ejus coalitum impediret, ano immiserat: per duodecim dies, quibus hoc modo deligabatur, infans somno carebat, perpetuo ejulabat, nihil ore assumebat, tandem in languorem incidebat & motibus convulsivis prehendebatur: retracto vero penicillo copiosa sequebantur excrementa, quibus evacuatis statim obdormiscebat: ani autem sphincter totus erat exulceratus, callosus & adeo dilatatus, ut sine molestia digitus introduci posset: paucos intra dies infans sanitati restitutus est, cum loco talis penicilli plumaceola plana adhibita sunt. Unde patet, quanta mala extimescenda sint a penicillis tantæ crassitiei tam imprudenter adhibitis, licet hi, qui forte in hoc casu plane fuerunt supervacui, ex arte adhibiti, aliquando prodesse possint. Hinc etiam patet, quam caute cum penicillis istis dilatatoriis mercandum sit, ubi ani nimia coarctatio meconii excretionem impedit: si enim magna

(*b*) *Observ. Chirurg. fasc.* 2. *obs.* 3.

magna dilatatio requiritur, ſcalpello utendum, aut ſæpius penicilli auferendi ſunt, ne nimia fibrarum diſtractio ſubito & violenter facta peſſima mala producat.

§. XV.

Faſciationis abdominis poſt ſectionem Atreſiæ Ani utilitas.

Minime etiam negligendæ eſſe videntur abdominis Faſciationes, ubi cum ſucceſſu inſtituta fuerit operatio. Miror ſane, ex tot Auctoribus, qui de hoc vitio egerunt, nemini (quantum vidi) in mentem incidiſſe, poſt adeo ſubitaneam magnæ ſæpe fœcum copiæ excretionem, neceſſarium eſſe, ut infantis abdomen plus minus fasciis adſtringatur: interim leve hoc adminiculum mihi ſummi momenti eſſe, & medentis attentione digniſſimum, videtur: ubi enim clauſa ani apertura fœces, quæ jam ſatis magna copia in neonatis infantibus adſunt, ulterius accumulantur, ita ut abdomen tympani adinſtar ad crepaturam usque diſtendatur, neceſſe eſt vicina quæque comprimantur, tum viſcera tum vaſa per abdomen decurrentia, atque ideo, imminuto per θλίψιν vaſorum lumine, circulanti ſanguini obſtaculum enasci debet. Ubi jam ſcalpelli ope anus reſeratur, ſimul & ſemel magna fœcum copia ſæpe cum impetu exit; unde, ablato obſtaculo, ſanguini in vaſa iterum irruendi occaſio nascitur, qui cum impetu irruens non poteſt non peſſimos effectus edere, errores loci, effuſiones, lipothymias, & forſan ipſam mortem, provocare; ut poſt partum in puerperis, & in hydropicis poſt inſtitutam paracentheſin & aquarum ex abdominis cavo extractionem, obſervatum eſt ſæpius: unde etiam in his ope debitæ

fasciationis hæc mala præcaveri solent: nec dubito, quin in nostro casu summæ foret utilitatis leve hocce adminiculum, quum abdomen prætumidum esse soleat, & fœces sæpe cum impetu post peractam operationem erumpant, ut in J. BURGII, C. KOLICHEN, PETITI aliorumque observationibus notatum est. Suaderem itaque, post peractam cum successu perforationem, infantum abdomen fasciis leniter succingere, usque dum fibris tonus, circulationi debitus tenor restitutus sit; nec probabilitate caret, mortem ob neglectum hocce adminiculum aliquando operationem rite, nec nimis sero, institutam secutam fuisse.

§. XVI.

Naturæ salutaria Molimina in Ani Atresia.

Quæritur, quid agendum sit, ubi debite peractam operationem meconii excretio non excipit? Certe tunc de vita infantis fere desperandum, non tamen certo lethalis morbus est. Naturam itaque sequamur ducem, quæ, si ullibi, certe in Ano imperforato, mirabilia virtutis suæ medicatricis molimina nobis obtulit: hæc scilicet quandoque effecit, ut clauso ano vixerint homines, dum ejus officium ori credidit, & per eandem portam, per quam alimenta cum grata animi affectione intrare debent, fœtida excrementa, fœdissimo modo, cum nausea expulit. Narrat TH. BARTHOLINUS de viro quadraginta annorum, qui sine podice & pene natus duriores alvi fœces, certis periodis, finitaque concoctione, per cornu ori impositum evomuit, quarum fœditatem saporisque molestiam grato potu aquave diluere solebat, quam

in

in hunc uſum perpetuo ſecum circumgerebat (*c*). Nec minus notatu dignum eſt exemplum M. BAUX (*d*) puellæ quatuordecim annorum, boni temperamenti & elegantis figuræ, quæ ne minimum quidem habuit partium genitalium vel ani indicium, dum cutis absque vel minima apertura ibi loci erat continuata, appetitu interim, ſomno, labore, cœterisque vitæ muniis rite fungebatur, ſed ſingulis duobus vel tribus diebus dolorem obtuſum in regione umbilicali experiebatur, qui ſenſim auctus irritationem ſatis validam producebat, donec excitata nauſea per vomitum rejiceretur fœculenta materies, dein aqua os eluebat, & aſſumtis alimentis bene olentibus horrendum excrementorum ſaporem delere tentabat: inque eadem per mammas quotidie excernebatur lotium. Huc quoque pertinet obſervatio J. DE LA MARE, quæ invenitur in Diario medico (*e*) de infante ſex menſium, qui lac ſemper vomitu rejiciebat, & per totam vitam alvum numquam apertum habuerat: anus perfecte clauſus ſectione cruciata apertus eſt, dein exhibito oleo amygdalarum dulcium dura ſcybala excrevit, & ſanus usque ad quintum annum vixit. Huc etiam referenda eſt ALEXANDRI obſervatio de Motacilla, quæ excrementa ſua quotidie per os rejiciebat, quum via ordinaria a natura penitus occluſa eſſet (*f*).

Quum itaque medicatrix Natura miſerorum talium infantum vitam hoc modo aliquando ſervarit, nonne ſuadendum foret eam Arte imitari,

(*c*) Vid. *Hiſt. Anat. Cent.* 1. *Hiſt.* 65.
(*d*) Quod exſtat in *Journal de Medecine tom.* 8. *pag.* 59.
(*e*) *Ibid. tom.* 33. *pag.* 510.
(*f*) Vid. *Miſcell. Nat. Cur. dec.* 2. *anno* 4. *append. pag.* 215.

ri, &, quantum fieri posset, in suis moliminibus salutaribus adjuvare? Naturæ virtus & ordo semper a genuinis Practicis observata & in usum vocata fuit, ac secundum ejus regulam & normam morborum curationes cum successu ab omni ævo fuerunt tentatæ: quare, dum illa semper per vomitum fœculentam materiem rejicere tentat, mihi absonum non videtur futurum, si post frustra institutam operationem, exhibito leni vomitorio, excrementa alvina sursum allicere tentaremus, ea spe ut vitam illorum infantum, quamdiu liceret, protrahamus, utque forte, dum suo tempore magis evolutæ erunt partes, & corpori robur additum, operationem perficiendi melior nascatur occasio, quemadmodum in casu DE LA MARE memorato accidit: certe, si ullibi hic mihi valere videtur CELSI dictum, *præstare* scilicet *anceps experiri remedium, quam nullum*.

§. XVII.

Epilogus.

Hæc sunt, quæ de morbo gravissimo, quem hactenus exposui, in præsentiarum memoranda habebam: ignoscas, quæso, B. L. ea, quæ juvenili conamine a Tyrone tradita minus accurate & ex Arte sint exposita: accipe interim coronidis instar adhuc sequentia nostri morbi exempla. Quum enim Observationes nonnullæ singulares, de quibus in Præfatione memini, primam mihi occasionem præbuerint, ut animum ad contemplationem Atresiæ Ani adverterem, diligentius inquirendis exemplis, quæ apud Auctores prostant, incumberem, utque Speciminis Academici instar hactenus scripta evulgarem, mihi id permittente

Clar.

Clar. Professore A. Bonn, necesse duxi illas huic Dissertationi adnectere, sperans fore ut aliquam materiæ expositæ afferant lucem.

MANTISSA OBSERVATIONUM DE ANO IMPERFORATO.

Observatio I.

Puer vegetus partu naturali justo graviditatis termino editus Mense Nov. 1771 recte fungebatur cœteris vitæ muniis, somno, suctu, urinæ excretione &c., sed meconium non excerni mirabantur, qui infantis curam gerebant, nec diu fuit, quin infans irrequietus, abdomine etiam tumidus, continuo ejulatu enormes, quos in ventre experiebatur, cruciatus indicare cœperit: unde tertio a nativitate die in consilium vocatus est Clar. A. Bonn, qui statim de Ano imperforato cœpit cogitare: instituto autem examine, externam ani aperturam naturali omni dote simillimam invenit, quæ tamen specillum exploratorium ultra altitudinem pollicis unius cum dimidio non admittebat. Naturæ rem committere, quæ ipsa perficeret perforationem, aut operationem diutius differre, maxime dissuadendum erat, quum abdominis summa distensio, vomituritio continua, & magna anxietas ingens vitæ discrimen indicarent. Anum itaque manu chirurgica perforare, vel saltem hoc modo perforationem tentare, primaria erat & urgens indicatio: quare etiam hæc operatio tanquam sacra anchora, & ultimum in re dubia tentandum auxilium, proposita est. Sed infantem cultro

 sub-

ſubjicere negarunt Parentes, qui perverſa moti miſericordia prætulerunt ſuum infantem mille cruciatibus fatigatum tandem perdere, quam ut levi, nec adeo periculoſa, operatione tentaretur, num forte poſſet in vita ſervari; unde etiam factum eſt, ut poſt mille tormina, immanem ventris diſtenſionem, iteratam meconii per os ejectionem, decimo tandem nativitatis die ad plures abierit.

Impetrata cadaveris aperiundi venia, & aperto per inciſos muſculos abdomine, (quod lividi erat coloris, tympanitice diſtentum, & prementi digito validam offerebat reſiſtentiam) ſtatim prorumpere aëre turgentia inteſtina vidit Vir Clariſſimus: maxime autem meconio & aëre diſtentum erat inteſtinum colon, in quo tamen, præter ſummam diſtenſionem, nihil notatu dignum inveniebatur; in ſiniſtro autem ileo, ubi flexuram ſigmoideam perficiebat, maxime erat anguſtatum & contractum, veluti poſt colicos dolores obſervari ſolet. Rectum inteſtinum inde deſcendens rite pelvim intrabat, ſed meconio adeo erat diſtentum, ut totam oram ſuperiorem pelvis impleret, intraque eam protruſum & quaſi incuneatum videretur: cœco autem fine ad inferiorem pelvis oram deſinebat. Externa ani apertura ſpecillum tunc vix ad altitudinem duarum linearum admittebat, & proxime attingebat cœcum recti extremum. Cœtera inteſtina aëre valde turgida, & variis etiam locis disrupta, inventa ſunt.

Obſervatio II.

Maturus Infans virilis ſexus natus menſe Martii 1774 ſanus & vegetus, quævis vitæ munia ipſi propria obire potuit, excepta alvi

ex-

excretione, quum Anus ipſi imperforatus eſſet. Externa ani apertura aderat quidem, ſed adeo exigua, ut tenui ſtilo negaret introitum: præter ſcalpellum itaque nihil hic ſupereſſe videbatur, quare etiam operatio a peritiſſimo Chirurgo inſtituta eſt: quam, licet optime peractam, nulla tamen ſecuta eſt meconii excretio, quare, deſperatis jam omnibus, præter mortem expectabatur nihil, quæ exoptata quotidie, poſt longa tormina, convulſiones, & repetitam materiæ ſtercoreæ ſive meconii evomitionem, vigeſimo quinto demum die tragœdiæ finem impoſuit.

Cadaveris aperiundi copiam nactus eſt Clar. A. Bonn, qui, aperto abdomine, (quod maxime, tympani adinſtar erat diſtentum) omnia viſcera intus ſanis ſimillima invenit, excepto colo & recto. Colon debito loco ſitum, debiteque directum, adeo erat turgidum, ut, dum inſtituebatur integumentorum diſſectio, impetu erumperet, coeterum formata flexura ſigmoidea tranſibat in Rectum inteſtinum, quod legitime pelvim intrabat. Quo facilius poſſet examinari conformationis vitium (quum immanis diſtenſio & plenitudo inteſtinorum omne impediret ſcrutinium) ulterior diſſectio inverſo cadavere, & demtis oſſe ſacro cum coccyge, a parte poſteriore inſtituta fuit: apparuit tunc, parvum illud diverticulum, quod cum exigua ani externi apertura communicabat, & cujus longitudo dimidii fere erat pollicis, cum cœco recti extremo in contactu fuiſſe, ſed intermedia erat ſubſtantia membranacea tendinoſæ tenacitatis, eo in loco, quo veſicae collum recto inteſtino incumbit: ubi etiam veſicæ accretum erat inteſtinum rectum, & corpore quodam ſolidiore quaſi glanduloſo cinctum,

veluti a glandula proſtrata retro inteſtinum inflexa. Exemtum inteſtinum Colon, a Cœco inteſtino ad præcluſum Recti extremum longitudinem habebat 27 pollicum Rhenol. & adeo erat meconio diſtentum, ut ejus circumferentia 7 pollices æquaret, unde immanis diſtenſio computari poteſt, quum diametrum inteſtini Coli in neonato infante, pollices $2\frac{1}{3}$ excedere, ex conſpecta, quod in Muſæo Viri Clarisſimi aſſervatur, præparata parte mihi patuerit.

Obſervatio III.

Menſe Decembris 1775 Infans maſculus ob Anum imperforatum paucis poſt nativitatem diebus e medio ſublatus erat; & quum, ut cultro anatomico ſubjiceretur, ad Clar. Anat. Profeſſorem A. Bonn eſſet allatum corpuſculum, videre mihi licuit externam ani aperturam rite conformatam eſſe, ſed ſpecillum non niſi ad altitudinem aliquot linearum admittere. Aperto abdomine, Colon apparuit meconio valde diſtentum, quod ab inteſtino cœco in ileo dextro ſito rite adſcendebat, & poſt decurſum per transverſum abdomen rite iterum deſcendebat usque ad locum in ſiniſtro ileo, quo flexuram ſigmoideam formare debuiſſet: hic vero neque flexuram hanc faciebat, neque in Rectum tranſiens pelvim intrabat, ſed formata tantum curvatura vel plica per transverſum abdomen decurrebat, ſupra vaſa iliaca & ultima vertebrarum lumborum corpora, & coeco fine in ileo dextro deſinens, musculo iliaco interno illius lateris coeco ſacco meconio diſtento incumbebat.

Ob-

Observatio IV.

Menſe Februarii 1776 ad eundem meum Præceptorem Clar. A. Bonn allatum eſt cadaver Puellæ, quoad externa rite conformatæ, ſed quæ ex ani defectu & dependentibus inde ſymptomatibus perierat, ut Vir Clariſſimus cultro anatomico in ſtatum morboſum inquireret, ad quod examen me etiam pro ſua humanitate admiſit.

Ani loco parvum conſpiciebatur foraminulum, ad transmittenda excrementa alvina minime idoneum (*Fig. III. g.*), a cujus latere vulnusculum erat lanceola inflictum, quo etiam foraminuli pars dividebatur (*h*), quod tamen minime intra inteſtinum rectum penetraverat, aut ullam potuerat meconii procurare evacuationem. Perinæum juſto erat longius (*f*). Genitalia vero maxime a forma naturali aberrabant, nymphæ enim valde erant difformes, dextra juſto major (*b*), ſiniſtra vero ſolito minor (*c*); infra quas parva ſeſe monſtrabat apertura, commune vaginæ & urethræ oſtium (*Fig. III. d. Fig. I. k*), ſub qua planities quædam erat & integra cutis ab uno labio in alterum extendebatur: intra hanc planitiem & perinæum eminebat tuberculum quoddam rotundiuſculum in apice planum, piſum magnitudine æquans, (*Fig. I. b. Fig. III. e.*), quod, (ut hoc in tranſitu moneam) perpendiculari ſectione diviſum, ſubſtantiam exhibebat duriuſculam, ut quaſi a corio cutis productum videretur. Abdomen diſtentum erat, maxime a parte inferiore, & lividum.

Aperto per inciſos muſculos abdomine ſtatim in conſpectum prodiit diſtenta lotio veſica (*Fig. I. e.*), & colon meconio valde impletum:

 ele-

elevata paullum vesica, tumor mollis carnosus attentionem in se traxit, qui ex pelvis fundo exsurgere videbatur, duobus exstans tuberculis (*o*), quibus adnatæ erant appendiculæ, tubis Falloppianis omni dote simillimæ (*pp*). Soluta ideo per exscissa ossa pubis pelvi, & exemtis omnibus simul ex ea visceribus, vidimus Vaginam admodum dilatatam, Uterum etiam maximopere distentum, & Recti, meconio tumidi, extremum parti posteriori vaginæ insertum esse: dissecta itaque a parte laterali vagina, meconium statim cum vi quadam magna copia effluxit: quo studiose ablato, lusus Naturæ in apertura Recti intestini, & simul etiam caussa mortis in conspectum venerunt: apparuit enim intestinum Rectum (*Fig. I. g.*) duobus osculis (*l*) intra vaginæ partem inferiorem hiare, & meconium facillime effundere: sed a parte inferiore vagina maxime erat angustata, & desinebat in canalem, qui tenue specillum ægre admittebat (*k*), aperto tamen ostiolo, communi cum urethræ orificio, infra nymphas difformes extus patebat (*Fig. III. d.*).

Quum itaque hæc apertura minime transmittendis fœcibus fuerit idonea, per quam etiam nihil fœculentæ materiæ excretum erat, affluens continuo meconium, omniaque lente distendens, tantæ in hisce partibus difformitatis caussa fuit. Vagina enim, licet quodammodo adhuc esset rugosa, tantopere erat distenta, ut naturalem amplitudinem quadruplo & magis excederet (*Fig. I. h.*); nec immunis fuit a distensione Uterus, cujus orificium, deletis rugis naturalibus, adeo erat a meconio dilatatum, ut pollicis dimidium amplitudine excederet (*Fig. I. m. Fig. II. a.*): collum (*Fig. I. n. Fig. II. b.*) & ipsum

uteri

uteri corpus in ſaccum oblongum, rotundulum, & quodammodo conicum erat diſtentum (*Fig. II. Fig. I. o.*), cujus fundus extus duo referebat tubercula (*Fig. I. o. Fig. II. c. d.*), a quibus tubæ Falloppianæ exoriebantur (*Fig. I. p. p. Fig. II. e. f.*).

Obſervatio V.

Die 15. Aprillis Anni 1781 natus eſt Infans, cui Anus externus rite conformatus, rugas ſive plicas cutaneas naturaliter conſtitutas monſtrabat; ſed, quum poſtridie nihil excreviſſet meconii, Chirurgus ſpecillum argenteum ano immiſit, quod ad altitudinem unius & quartæ partis pollicis penetravit: ibi vero intus in inteſtino hærens obſtaculum in cauſſa erat, quare neque ulterius ſpecillum penetrare, nec fœces ex eo evacuari poſſent. Chirurgus operationem propoſuit, cujus tamen inſtituendæ veniam, ob metum infauſti ſucceſſus, negarunt Parentes. Tandem 18. die ejusdem menſis in conſilium vocatus eſt, qui mecum hanc obſervationem communicavit, Clar. A. Bonn, viditque abdomen valde diſtentum & tumidum, tenſis maxime integumentis; reſpiratio autem erat brevis, anheloſa & difficilis: aſſumſerat infans paullulum ſyrupi Violacei, quem ſimul cum meconio vomitu rejecerat, dum identidem per vices ex ventriculo in fauces meconium aſſurgeret. Summa infantis debilitas, ſimul cum aliis inſtantis mortis indiciis, tempus operationis inſtituendæ jam prælapſum eſſe indicabat; unde etiam 19°. ejusdem menſis die, quarto ſcilicet a nativitate, accedentibus convulſionibus infans mortuus fuit.

Parata aperiundi corpuſculi venia, & diſſecto abdomine, patuit

Præ-

Præceptori, Colon inteſtinum meconio valde plenum & diſtentum fuiſſe, maxime circa ejus finem ubi in Rectum abit, quod prope flexuram ſigmoideam disruptum corrupti inteſtini plagam oſtendebat, ita ut meconium, intra abdominis cavum effuſum, ſuperiorem maxime pelvis partem adimpleret. Mundatis ab effuſo meconio partibus detectum eſt, Inteſtinum Colon, facta prius flexura ſigmoidea, pelvim intraſſe, ibique cœco terminari extremo, ita ut continuatis tunicis terminatum, ani externi productioni, ſive inferiori inteſtini Recti parti ita inſiſteret, ut talem fere repræſentaret figuram, qualem digiti apex alterius digiti apici inſiſtens referre ſolet: peritonæum vero a cœco inteſtini Coli fine ulterius deſcenderet ad amplectendum illum ani externi adſcendentem proceſſum. Specillum obtuſum, per apertum Colon intromiſſum, facillime pertundere potuit intus in inteſtino hærentem membranam, ita ut ſtilus ſimul cum meconio per anum externum exiret: unde facilis erat concluſio, operationem, ſi ope acus triquetræ cannulatæ tempeſtive inſtituta fuiſſet, facillime ſcopo ſatisfacere, & retenti meconii evacuationem producere potuiſſe: quæ eadem tamen in fine morbi inſtituta infantis vitam protrahere non potuiſſet, dum inteſtina jam corrupta & disrupta, atque effuſum intra cavitatem abdominis meconium, mortem inevitabilem reddidiſſent.

Obſervatio VI.

Hiſce etiam ſubjungere liceat obſervationem, quam in lectionibus domeſticis communicare cum Auditoribus conſuevit Venerandus meus Præceptor Clar. N. G. Oosterdyk, ſe adfuiſſe ſectioni cadaveris Infantis,

tis, cujus Anus perforatus quidem erat, & admittebat ſtilum exploratorium ad ſat magnam altitudinem, ſed qui tamen octavo a partu die a retento meconio mortuus eſt. Poſt ſectionem apparuit anum communicaſſe cum celluloſa, & in ea admiſiſſe ſtilum: inteſtini vero Recti parietes collapſi erant & concreverant, paullo ſupra os ſacrum ad ſinem usque, ita ut videretur ligamentum eſſe, quod oſſi ſacro per totam longitudinem erat annexum, quodque cœco fine cuti annectebatur juxta finem oſſis coccygis, ubi extus parvam in cute faciebat foveolam: & ſingulare eſt, quod prior infans, ex iisdem parentibus natus, eodem morbo perierat, cujus tamen cadaver ſectum non eſt.

Hac occaſione memorare lubet exſtare etiam J. LANZONI obſervationem in Ephem. Nat. Cur. (dec. 3. anno 5 & 6. obſ. 282.) de puero cum ani Atreſia nato a quadam ruſtica bonæ temperiei, quæ faſſa eſt, ſe jam tres peperiſſe filios ſed omnes ſine ano: operatio in hoc puero inſtituta erat, ſed ſecundo a vulnere die infans mortuus eſt.

EXPLICATIO FIGURARUM.

AD OBSERVATIONEM QUARTAM PERTINENTIUM.

Fig. I.

Pudenda Puellæ recens natæ ſingulari Naturæ luſu difformia, cum Ani Atreſia Vaginali.

a. Pudendum externum ſeu labia.

b. Tuberculum ſolidioris ſubſtantiæ.

c. Ani apertura inciſione per ſcalpellum aucta.

d. Urethra vaginæ accumbens, & immergens ſe adipoſæ, quæ ſub arcu pubis eſt.

e. Veſica flatu diſtenta.

f. Urachi principium.

g. Rectum inteſtinum, nunc vacuum, collapſum.

h. Vagina, ſectione laterali aperta, naturali amplior, rugoſa intus.

i. Pars ejus anterior, ſupra veſicam reflexa.

k. Anguſtatio vaginæ in canalem, qui vix tenue ſpecillum admittit, patet tamen inter vulvæ labia. Vid. Fig. III. *d.*

l. Oſtiola duo, quibus inteſtinum Rectum intra vaginam hiat & meconium effudit.

m. Uteri oſtium, quod a meconio eo usque fuit dilatatum.

n. Collum uteri amplum, elevato oſtii labio anteriore brevius apparens, intus rugoſum.

o. Fun-

o. Fundus uteri, duobus tuberculis conſpicuus, a quibus oriuntur

p. p. Tubæ Fallopianæ.

q. q. Ovaria.

r. r. Ligamenta uteri lata.

s. s. Ligamenta uteri rotunda reſecta.

Fig. II.

Uterus præternaturalem magnitudinem & figuram habens, ab anteriore parte viſus, parum elevato oſtii labio anteriore, ut fiſſura transverſa collapſi oſtii appareat.

a. Oſtii lata transverſa fiſſura.

b. Collum uteri multum dilatatum, pollicem admittens.

c. d. Fundus uteri in duo tubercula diviſus, a quibus oriuntur

e. f. Tubæ Falloppianæ.

g. h. i. Locum indicant, ubi vagina reſciſſa fuit.

Fig. III.

Pudendum externum ejuſdem Puellæ.

a. a. Labia pudendi.

b. c. Nymphæ coalitæ, difformes; *b.* dextra major, *c.* ſiniſtra minor.

d. Oſtiolum communis urethræ & canalis vaginæ apertura (Fig. I. *k.*); ſub qua planities, quæ integra cutis eſt, ab uno labio ad alterum tenſa.

e. Tuberculum, in vertice planum, quod, perpendiculari ſectione diviſum, ſubſtantiam ſolidiorem, corii cutis productionem exhibuit (Fig. I. *b.*).

f. Perinæum longius.

g. Oſtiolum cœcum; ani, cœterum clauſi, externa apertura.

h. Vulnuſculum, a Chirurgo fruſtra inflictum, ut aperiretur anus.

THE-

Fig. I.

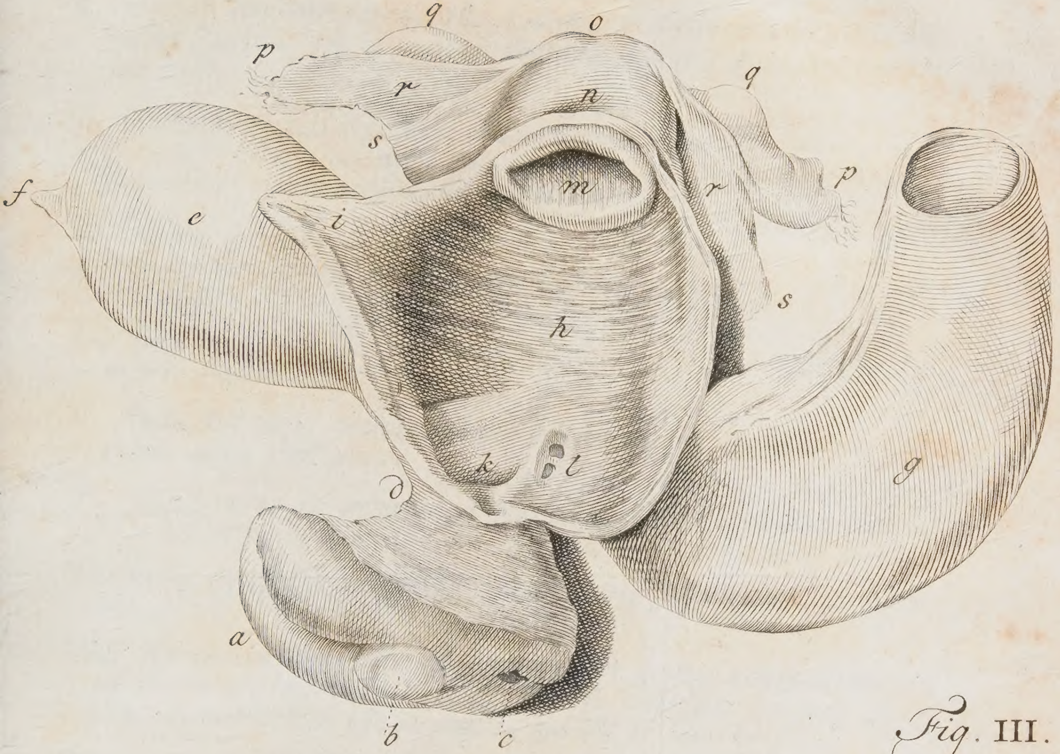

Fig. III.

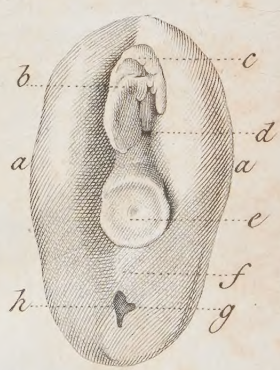
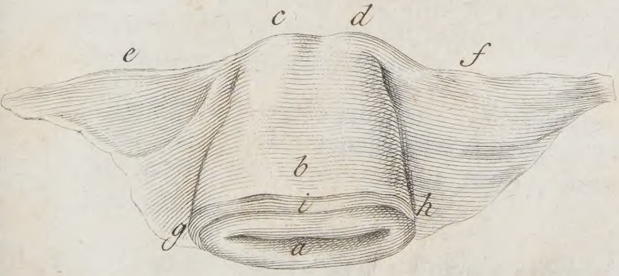

Fig. II.

…outman, del. B. de Bakker, f.

THESES.

I. *In omni Ani Atresia operatio quantocius instituenda est, nisi ubi vel in Vagina, vel in quadam abdominis parte, Anus succenturiatus adest.*

II. *Urinæ evacuatio necessaria est, antequam Anus imperforatus scalpello aperiatur: ad hanc vero promovendam frictiones abdominis plus noxæ, quam emolumenti, afferunt.*

III. *Aperto ope scalpelli Ano imperforato, digito tanquam suppositorio irritare intestinum, ut ad contractionem invitetur, noxium esse arbitror.*

IV. *Bilis in Hepate secreta per regurgitationem in vesiculam felleam deferri videtur.*

V. *Nulla huc usque prolata videtur sententia, qua caussa coloris sanguinis debite explicatur.*

VI. *Aeque venas ac arterias vi vitali imbutas esse, minime dubito: hinc inflammatio in venis æque ac in arteriis locum habere potest.*

VII. *Sedes pleuritidis exquisitæ est in thoracis partibus continentibus.*

VIII. *Acrimonia Scorbutica est acrimonia incognita: tanta tamen datur similitudo scorbutum inter & febrem putridam, ut fere dixerim, hunc morbum esse in acutis, qui ille in chronicis.*

IX. *Vesicatoria ex Cantharidibus in morbis putridis suspecta sunt remedia, quæ eadem in morbis inflammatoriis summæ sunt utilitatis.*

X. *Quum Ratio & Experientia doceant, Variolarum Insitionem non minus ad Hominum singularium, quam Reipublicæ salutem facere, Religio insitionem postulat; adeo ut mihi dubitandum videatur, num insitionem omittere licitum sit.*

XI. *Quum in Variolis curandis difficillimum sit, easdem a complicatione alius febris populariter cum iis grassantis immunes reddere, hoc autem felicissime præstet Insitio; patet, quanti vel hoc titulo hæc praxis habenda sit.*

XII. *Una ex caussis, quare Variolæ insitivæ naturalibus multo sunt mitiores, in eo quærenda esse videtur, quod Primæ Viæ non tamdiu, nec tantopere, in suo opere turbentur, antequam eruptio fiat.*

XIII.

XIII. *Contagiosas esse Variolas insitione productas vix aliquis negaverit; æque tamen eas contagiosas esse ac naturales, ratio & experientia refutat.*

XIV. *Antidotum contagii variolosi inveniri posse nihil repugnat; inventum vero hodie nullum est.*

XV. *Fœtus in utero materno propriam sibi vivens vitam, non solummodo nutritur humore alibili per placentæ vascula resorpto, sed etiam liquore Amnii ore assumto & deglutito.*

XVI. *In partu naturali retardato V. S. tempore debito instituta, sæpissime miro effectu dolores excitat, partumque accelerat.*

XVII. *Membranas crescentes lacerando, interdum partum difficillimum facere, interdum hac operatione illum maxime & utilissime promovere possumus.*

XVIII. *Partus subitissime absolutus propter varias caussas sæpe dici potest periculosissimus.*

XIX. *Circulatio matrem inter & fœtum dum non adeo reciproca datur, qualis in parte quadam corporis matris, ubi vera continuatio vasorum locum habet, hinc funiculi umbilicalis ligatura a parte matris post partum magis consuetudine recepta nititur, quam necessitate, quum nihil ab hac omissa metuendum sit.*

XX. *Utrum Medici, qui libris practicis in usum popularem exarandis operam impendunt, utilitatis plus an noxæ generi humano adferant merito dubitatur.*

XXI. *Fœtibus humanis monstrosis baptismatis beneficium negari nequit.*

XXII. *Effatum* Ludwigii (*in Med. Forens.* §. 262.) „ *si funiculus umbilicalis comprimitur eo tempore, ubi aer pulmones nondum intravit, vel intrare nequit, circulo humorum vitali cohibito, mors inducitur* ", *rationi prorsus videtur contrarium.*

XXIII. *Partus octimestris potest esse vitalis.*

XXIV. *In incipiente morbo maniaco præstat ægrotos blandiloquiis & falsiloquiis mulcere, quam eos carcere includere.*

XXV. *Hypothesibus in Medicina indulgeri posse, suo exemplo magnus docuit* Boerhavius.